

WYMAGANIA EDUKACYJNE

PLASTYKA

KLASA VII

Szkoła Podstawowa
im. Jana Brzechwy w Radawnicy

OBSZAR / KATEGORIA	DOPUSZCZAJĄCA (2)	DOSTATECZNA (3)	DOBRA (4)	BARDZO DOBRA (5)	CELUJĄCA (6)
I. Język plastyki i środki wyrazu <i>(dziedziny sztuki, podstawowe środki wyrazu, barwy i ich właściwości, walor i światłocien)</i>	• Rozpoznaje i nazywa podstawowe środki wyrazu (linia, plama, barwa, kształt). • Wskazuje tradycyjne dziedziny sztuk plastycznych (malarstwo, rzeźba, rysunek, architektura). • Rozróżnia barwy podstawowe, pochodne oraz ciepłe i zimne.	• Wyjaśnia znaczenie pojęć: gama barw, koło barw, walor barwy, temperatura barwy. • Charakteryzuje środki wyrazu (faktura, plama, linia) zastosowane we własnych pracach. • Rozróżnia rzemiosło artystyczne od sztuki użytkowej.	• Stosuje świadomie walor barwy i kontrasty barwne (temperaturowe, dopełnieniowe, walorowe) w pracach malarskich. • Wykorzystuje zróżnicowaną linię, planę i fakturę w celu wyrażenia nastroju i emocji. • Opisuje i rozróżnia współczesne formy wypowiedzi (happening, performance, asamblaż, sztuka nowych mediów).	• Analizuje i interpretuje funkcję środków wyrazu plastycznego we własnych pracach oraz w dziełach mistrzów. • Samodzielnie tworzy transpozycje natury, eksperymentując z gamą barwną w malarstwie z wyobraźni. • Porównuje cechy języka plastycznego różnych dyscyplin i form współczesnych.	• Tworzy autorskie, nowatorskie prace plastyczne z wybitnym wyczuciem gamy barwnej, waloru i światłocienia. • Formuluje samodzielnie i merytorycznie uzasadnione oceny estetyczne na temat języka wypowiedzi artystycznej innych twórców.
II. Kompozycja i iluzja przestrzeni <i>(rodzaje kompozycji, proporcje elementów, perspektywy i sposoby użytkiwania głębi)</i>	• Rozróżnia kompozycję płaską od przestrzenną. • Rozpoznaje podstawowe układy kompozycyjne (rytmiczne, symetryczne) na płaszczyźnie. • Wskazuje perspektywę rzędową lub kulisową jako	• Tworzy proste kompozycje otwarte, zamknięte, statyczne i dynamiczne na płaszczyźnie. • Wyjaśnia zasady uzyskiwania iluzji przestrzeni w rysunku i malarstwie. • Rozpoznaje rodzaje perspektyw (np. aksonometryczna,	• Ustala właściwe proporcje elementów w kompozycjach, odpowiednio równoważąc kształty i formy. • Świadomie stosuje perspektywę barwną, powietrzną lub kulisową w celu uzyskania głębi przestrzennej.	• Konstruuje skomplikowane i zrównoważone kompozycje wieloelementowe z wyobraźni oraz z obserwacji. • Świadomie stosuje perspektywę zbieżną (linearną) i światłocien w rysunkowym studium z natury.	• Projektuje i realizuje oryginalne, wielowymiarowe układy kompozycyjne na płaszczyźnie i w przestrzeni. • Swobodnie i twórczo łączy różne rodzaje perspektyw (w tym niekonwencjonalne skróty), uzyskując unikalne efekty głębi.

	najprostsze sposoby pokazania głębi.	barwna, powietrzna, zbieżna) w dziełach sztuki.	Wykorzystuje światłości do modelowania brył trójwymiarowych na płaszczyźnie.	Analizuje strukturę kompozycyjną dzieł mistrzów i zjawisk w przyrodzie.	
III. Ekspresja twórcza i techniki warsztatowe <i>(tradycyjne techniki rysunkowe, malarskie, rzeźbiarskie, studium z natury i ekspresja emocjonalna)</i>	- Wykonuje proste, schematyczne prace rysunkowe i malarskie na płaszczyźnie. - Podjęmuje próby rzeźbienia (lepienia w plastelinie, glinie lub masach plastycznych). - Rozpoznaje podstawowe gatunki plastyczne (portret, pejzaż, martwa natura).	- Wyraża emocje i nastroje w pracach plastycznych inspirowanych muzyką, literaturą lub zjawiskami natury. - Modeluje proste bryły i reliefy z powszechnie dostępnych materiałów rzeźbiarskich. - Rozróżnia tematykę dzieł (sceny: rodzajowa, historyczna, mitologiczna, batalistyczna, abstrakcja, fantastyka).	- Dobiera i stosuje techniki plastyczne (np. akwarela, tempera, rysunek węglem, pastel, relief) zgodnie z ich właściwościami. - Wykonuje rysunkowe studium prostych przedmiotów lub martwej natury, starając się zachować proporcje. - Tworzy prace będące twórczą i osobistą interpretacją obserwowanych motywów.	- Wykazuje się biegłością warsztatową w tradycyjnych technikach, umiejętnie łącząc je ze sobą w techniki mieszane. - Samodzielnie realizuje rysunkowe lub malarskie studium z natury o podwyższonym stopniu trudności. - Świadomie postępuje się konwencją abstrakcji lub fantastyki do wyrażenia złożonych koncepcji artystycznych.	- Wykazuje się wybitną inwencją twórczą i oryginalnością w tworzeniu dzieł rysunkowych, malarskich lub rzeźbiarskich. - Samodzielnie opracowuje nowe, niestandardowe rozwiązania warsztatowe, realizując prace o wysokich walorach estetycznych.
IV. Projektowanie użytkowe i nowe media <i>(grafika użytkowa, reklama, formy dekoracyjne, teatr plastyczny, fotografia i grafika komputerowa)</i>	- Wykonuje proste formy użytkowe lub ozdobne (np. kartki, maski) według dokładnego wzoru i instrukcji. - Tworzy nieskomplikowane rysunki w podstawowych programach graficznych	- Projektuje proste graficzne formy użytkowe (zaproszenie, okładka książki, plakat) z czytelnym tekstem. - Tworzy estetyczne aranżacje przestrzenne i dekoracje (np. kompozycja stołu, dekoracja kwiatowa).	- Projektuje plakaty, logotypy, ulotki z zachowaniem zasad kompozycji typograficznej i czytelności przekazu reklamowego. - Projektuje i buduje makiety architektoniczne lub formy scenograficzne	- Opracowuje kompleksowe projekty grafiki użytkowej (np. plakat społeczny, identyfikacja wizualna klasy) o wysokim stopniu estetyki. - Aktywnie współtworzy teatr plastyczny (animacja form, opracowanie	- Inicjuje, projektuje i realizuje unikalne, zaawansowane projekty z zakresu nowych mediów (np. interaktywne instalacje, animacja 3D). - Projektuje i koordynuje powstawanie scenografii i oprawy

	przy pomocy nauczyciela. • Współpracuje w grupie przy prostych zadaniach dekoratorskich.	• Samodzielnie wykonuje zdjęcia cyfrowe ze świadomym doбором kadru.	indywidualnie lub w zespole. • Wykorzystuje programy komputerowe do edycji zdjęć, tworzenia kolaży cyfrowych lub prostych grafik komputerowych.	świetłem i dźwiękiem) lub filmy animowane. • Sprawnie posługuje się programami graficznymi do tworzenia złożonych kompozycji cyfrowych.	plastycznej do dużych uroczystości i wydarzeń szkolnych.
V. Kultura plastyczna, dziedzictwo i etyka <i>(zabytki regionalne i narodowe, muzea, style w sztuce, prawa autorskie, plagiat i ochrona wizerunku)</i>	• Wskazuje i nazywa najważniejsze zabytki i obiekty architektury w najbliższej okolicy. • Rozróżnia pojęcia: zabytek, muzeum, galeria sztuki. • Wie, że nie wolno kopiować cudzych prac bez zgody (rozumie pojęcie plagiatu).	• Wymienia twórców ludowych ze swojej 'małej ojczyzny' i wyjaśnia znaczenie pojęć: sztuka ludowa, etnografia. • Wskazuje najważniejsze muzea i dzieła kultury wizualnej w Polsce oraz ich twórców. • Wyjaśnia podstawowe zasady ochrony wizerunku i prawa autorskiego w odniesieniu do dzieł plastycznych.	• Rozpoznaje i charakteryzuje główne style w sztuce na wybranych przykładach (np. gotyk, renesans, barok, modernizm). • Wskazuje przełomowe dzieła sztuki światowej, omawiając ich znaczenie. • Konsekwentnie stosuje zasady etyki i prawa przy publikowaniu i prezentacji prac własnych oraz innych autorów.	• Charakteryzuje i porównuje style architektoniczne i kierunki w malarstwie na przestrzeni dziejów. • Wykazuje się znajomością najważniejszych muzeów i kolekcji dzieł sztuki w Polsce i na świecie (np. Luwr, Muzeum Narodowe). • Świadomie analizuje i argumentuje potrzebę ochrony własności intelektualnej i unikania plagiatu w dobie cyfrowej.	• Wykazuje się rozległą wiedzą z zakresu historii sztuki wykraczającą poza program, samodzielnie interpretując dzieła w szerokich kontekstach. • Aktywnie angażuje się w ochronę i promocję dziedzictwa regionalnego, regularnie uczestniczy w wydarzeniach kulturalnych.

Beata Pawełek

Zasady oceniania na lekcjach plastyki w klasach IV-VII

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - aktywność na lekcji,
 - czystość (w jakim stanie praca jest oddawana do oceny) i estetyka pracy,
 - w jakim stopniu praca jest wykonywana samodzielnie,
 - zgodność pracy z tematem lekcji.
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje:
 - realizacje plastyczne wykonywane przez ucznia w ciągu roku szkolnego (są przechowywane w szkole).
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - aktywne uczestnictwo w zajęciach,
 - wykonywanie dodatkowych zadań związanych z przedmiotem,
 - samodzielne realizowanie ćwiczeń plastycznych,
 - wykazywał inicjatywę w sprawie poprawy swoich ocen jeśli była taka potrzeba.
 - udział w konkursach plastycznych.

Podpis nauczyciela

WYMAGANIA EDUKACYJNE
JĘZYK ANGIELSKI
Klasy V-VIII
(wariant II.1 podstawy programowej)

Szkoła Podstawowa im. Jana Brzechwy w Radawnicy

Realizowany program nauczania: Program nauczania języka angielskiego dla drugiego etapu edukacyjnego zgodny z podstawą programową obowiązującą od 1 września 2024 r., autorzy: Ewa Piotrowska, Tomasz Szyber, Katarzyna Komarnicka

- **Rozwój kompetencji ma charakter ciągły i spiralny.**
- Wymagania dla każdej oceny odnoszą się do tego samego pełnego zakresu tematów i środków językowych, natomiast różnią się stopniem samodzielności, poprawności, płynności i skuteczności wykonania.
- **Klasyfikacja to nie mechaniczna średnia:** Ocena śródroczna i roczna określa stopień spełnienia wymagań edukacyjnych na koniec danego okresu. Zakazane jest stosowanie średniej arytmetycznej lub ważonej z ocen bieżących ani mechaniczne zliczanie punktów. Liczy się rzeczywisty, ostatecznie osiągnięty przez ucznia poziom kompetencji na koniec procesu uczenia się.
- **Poprawa ocen jako naturalny element nauki:** Poprawa jest prawem ucznia i integralną częścią procesu dydaktycznego, pozwalającą dojść do wymaganego poziomu. W przypadku poprawy bierze się pod uwagę najwyższy, aktualny stopień opanowania wymagań - wcześniejsze niepowodzenia nie wpływają na obniżenie oceny końcowej.
- **Indywidualizacja i dostosowanie wymagań:** Nauczyciel ma obowiązek dostosowania metod, form, tempa oraz warunków pracy do indywidualnych potrzeb uczniów (w tym ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, na podstawie opinii lub orzeczeń). Dostosowanie oznacza modyfikację drogi dojścia do celu, a nie obniżenie wymagań merytorycznych podstawy programowej.
- **Priorytet skutecznej komunikacji:** Nadrzędnym celem kształcenia językowego jest sprawne porozumiewanie się w języku obcym. W związku z tym poprawność językowa, gramatyczna czy fonetyczna jest oceniana przede wszystkim w takim zakresie, w jakim warunkuje ona zrozumiałość komunikatu i realizację celu komunikacyjnego.

Obszar podstawy programowej	Ocena 2 (Dopuszczający)	Ocena 3 (Dostateczny)	Ocena 4 (Dobry)	Ocena 5 (Bardzo dobry)	Ocena 6 (Celujący)
Znajomość środków językowych	Z wyraźnym wsparciem rozpoznaje i stosuje część podstawowego słownictwa oraz najprostszych struktur; buduje pojedyncze komunikaty według wzoru, przy czym	W znanych i przewidywalnych zadaniach posługuje się podstawowym zasobem środków językowych: tworzy proste zdania, korzystając w razie potrzeby z przykładowego słownika lub banku słów.	Samodzielnie posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych, fonetycznych) w typowych	Posługuje się środkami językowymi dość precyzyjnie i elastycznie, także w częściowo nowym kontekście; samodzielnie sprawdza zapis, poprawia typowe	Samodzielnie i świadomie łączy poznane środki językowe w nowych zadaniach; zachowuje wysoką zrozumiałość, trafnie dokonuje autokorekty i potrafi wyjaśnić wybór określonej formy.

Rozumienie wypowiedzi (ustnych i pisemnych)	błędy często ograniczają zrozumiałość. Z pomocą rozpoznaje temat i pojedyncze informacje w krótkich, prostych wypowiedziach ustnych i pisemnych: potrzebuje powtórzeń lub wsparcia wizualnego.	W znanym kontekście rozumie ogólny sens krótkich, prostych wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz wyszukuje bezpośrednio podane informacje; może potrzebować pytań naprowadzających.	Samodzielnie rozumie krótkie, proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie oraz proste wypowiedzi pisemne: określa główną myśl, kontekst, intencję oraz znajduje potrzebne informacje.	Łączy informacje z kilku fragmentów, rozpoznaje intencję nadawcy lub prosty związek między informacjami; rozumie materiał mimo pojedynczych nieznanymi elementów.	Samodzielnie dobiera sposób słuchania lub czytania i rozumie materiał o mniej przewidywalnej strukturze; weryfikuje swoje wnioski i wskazuje informacje, na których opiera odpowiedź.	
Tworzenie wypowiedzi (ustnych i pisemnych)	Z pomocą tworzy pojedyncze zdania lub fragmenty wypowiedzi; korzysta z modelu, planu lub banku słów; wypowiedź może być niepełna i niespójna.	W znannej sytuacji tworzy krótki komunikat ustny lub pisemny według poznanego schematu; przekazuje podstawowe informacje, choć może wymagać wsparcia w spójności lub poprawności.	Samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne na znane tematy (opisy, opowiadania, plany, upodobania, uczucia lub opinie).	Tworzy wypowiedzi bardziej rozwinięte i dostosowane do celu oraz odbiorcy; stosuje odpowiednie środki spójności, poprawia wypowiedź po informacji zwrotnej i zachowuje zrozumiałość.	Samodzielnie planuje, tworzy i redaguje wypowiedź w częściowo nowej sytuacji, zachowując wymaganą formę, spójność i logiczny układ; świadomie dobiera środki i dokonuje autokorekty.	
Reagowanie na wypowiedzi (ustne i pisemne)	Z pomocą reaguje pojedynczym słowem lub	W znanych sytuacjach pyta i odpowiada, stosuje	Samodzielnie uczestniczy w rozmowie i w	Inicjuje, podtrzymuje i kończy rozmowę, uzyskuje i przekazuje	Elastycznie reaguje na zmianę przebiegu rozmowy.	

	zwrotem; podejmuje udział w rozmowie po bezpośrednim modelu; potrzebuje częstego powtarzania lub wsparcia.	podstawowe zwroty grzecznościowe oraz realizuje prostą funkcję komunikacyjną; podtrzymuje krótką wymianę ról.	typowych, przewidywalnych sytuacjach reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej (ustnie lub pisemnie).	informacje oraz wyraża opinie, stosując proste strategie naprawcze w częściowo nowej sytuacji.	doprecyzowuje, parafrazuje, sprawdza zrozumienie oraz dobiera formy grzecznościowe i sposób wypowiedzi do odbiorcy i celu.
Przetwarzanie wypowiedzi	Z pomocą wybiera i przekazuje pojedynczą informację z prostych przekazów; potrzebuje wskazania najważniejszego elementu, gotowego wzoru lub pytań prowadzonych krok po kroku.	W znanym zadaniu zmienia formę krótkiego przekazu (np. uzupełnia tabelę, przekazuje prostą informację innymi słowami lub w drugim języku), korzystając z modelu lub materiałów.	Samodzielnie zmienia formę krótkich i prostych przekazów ustnych lub pisemnych: wybiera najważniejsze informacje i przekazuje je ustnie lub pisemnie bez odtwarzania całego tekstu.	Porządkuje, skraci i parafrazuje informacje, łączy przekaz słowny z wizualnym oraz dostosowuje sposób przekazywania sensu do odbiorcy i zadania.	Samodzielnie i trafnie przekształca przekaz w częściowo nowej sytuacji: wybiera informacje istotne, zachowuje sens, sprawdza zgodność ze źródłem i wyjaśnia użytą strategię.

Zakres treści i zagadnień realizowanych w klasie VII

Tematyka (Słownictwo) - Zakres podstawowy II.1	Gramatyka (Środki językowe) - Zakres podstawowy II.1
Człowiek: wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, uczucia i emocje, dane personalne, okresy życia, umiejętności, zainteresowania, znajomi i przyjaciele. Miejsce zamieszkania: dom i jego okolica, obowiązki domowe. Edukacja: życie szkoły, zajęcia pozalekcyjne. Praca: popularne zawody i związane z nimi czynności i obowiązki, miejsce pracy, rozmowa o pracę. Życie prywatne: czynności życia codziennego, formy spędzania wolnego czasu, rzeczy osobiste, tradycje i zwyczaje. Podróżowanie i turystyka: środki transportu i korzystanie z nich, orientacja w terenie, wycieczki, zwiedzanie, problemy w podróży, wyjazdy wakacyjne, wycieczka szkolna, znane miejsca na świecie. Kultura: rodzaje sztuki, media, korzystanie z technologii komunikacyjno-informacyjnych (media społecznościowe), plenery filmowe, twórcy i ich dzieła, sposoby doświadczania sztuki, wydarzenia kulturalne, uczestnictwo w kulturze, rodzaje kultury, miejsca kultury, zabytki, pomniki.	• zdania twierdzące, przeczące, pytania ogólne i szczegółowe oraz krótkie odpowiedzi w czasie Present Simple • zdania twierdzące, przeczące, pytania ogólne i szczegółowe oraz krótkie odpowiedzi w czasie Present Continuous • czasowniki statyczne • regularna i nieregularna liczba mnoga rzeczowników przedimki a/an, the oraz przedimek zerowy • zaimki osobowe w funkcji dopełnienia • zdania twierdzące, przeczące, pytania ogólne i szczegółowe oraz krótkie odpowiedzi w czasie Past Simple • czasowniki have to i should • who, what, which, when, where, why, how w pytaniach szczegółowych • konstrukcja there is / there are • a/an, some/any, no, many, much, a lot of / lots of, a few, a little z rzeczownikami policzalnymi i niepoliczalnymi • konstrukcja there was / there were, również w pytaniach how much / how many, oraz używanie jej do opisywania wydarzeń z przeszłości • czas Present Simple do mówienia o zainteresowaniach i nawykach z wykorzystaniem określeń częstotliwości • czas Past Simple i konstrukcja used to w kontekście wydarzeń i nawyków z przeszłości, z wykorzystaniem określeń czasu dotyczących przeszłości • zaimki względne who, which, when, where, whose, that w

Joanna Zaryf

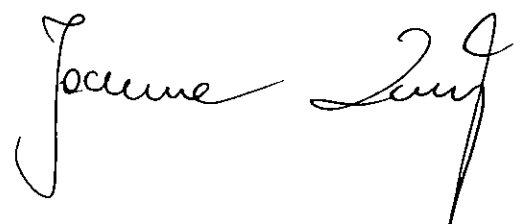
Zakupy i usługi: sprzedawanie i kupowanie, promocje, korzystanie z usług, wymiana i zwrot towaru, towary i ich cechy, rodzaje sklepów, rzeczy osobiste (pieniądze). Świat przyrody: dzikie zwierzęta, zwierzęta, rośliny, uprawa roślin, ochrona środowiska. Nauka i technika: wynalazki, odkrycia naukowe, nowoczesne technologie, odkrywcy i wynalazcy, nazwy materiałów, z których wytwarza się przedmioty. Świat: pogoda, klimat, pory roku, kierunki geograficzne, klęski żywiołowe.	zdaniach definiujących • zdania twierdzące, przeczące, pytania ogólne i szczegółowe oraz krótkie odpowiedzi w czasie Past Continuous • tryb rozkazujący w 2. os. Lp. • czasy przeszłe past simple i past continuous ze spójnikami when i while • first, then, finally do porządkowania tekstu • strona bierna czasów Present Simple i Past Simple, również z przyimkiem by • słówka pytające what, when, where, who • czas Present Continuous oraz konstrukcje be going to i will do mówienia o przyszłości, z wykorzystaniem określeń czasu dotyczących przyszłości • konstrukcja z will z wyrażeniami: I'm sure, I hope, probably, I (don't) think, In my opinion • zdania warunkowe typu 0 i I • czas Present Perfect z przysłówkami yet i already • czas Present Perfect w pytaniach z how long oraz w zdaniach z for i since • rozróżnienie użycia czasów Present Perfect i Past Simple • czasowniki can, could, be able to • czasownik may w kontekście prawdopodobieństwa • can, could, may i inne konstrukcje w kontekście prośzenia i pozwalania • zasady tworzenia przysłówków odprzymiotnikowych • stopień wyższy i najwyższy przysłówków • intensyfikatory quite, very, really z przymiotnikami i przysłówkami • too i (not) enough z przymiotnikami
---	---

Joanna Laczny

**Zasady oceniania na lekcjach języka angielskiego w klasie VII
w roku szkolnym 2026/2027**

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - ★ sprawdziany/testy
 - ★ kartkówki zapowiedziane i niezapowiedziane
 - ★ odpowiedzi ustne
 - ★ zadania wykonywane indywidualnie, w parach lub grupach
 - ★ karty pracy
 - ★ prace projektowe
 - ★ bieżąca obserwacja postępów ucznia - aktywność i praca na lekcji
 - ★ zadania/testy/projekty wykonywane online
 - ★ udział w konkursach i uroczystościach związanych z językiem angielskim
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje:
 - ★ dziennik elektroniczny
 - ★ sprawdziany
 - ★ kartkówki
 - ★ prace projektowe
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - ★ systematycznie uczestniczył w zajęciach,
 - ★ współpracował z nauczycielem,
 - ★ starał się być aktywny i poprawiać oceny,
 - ★ był przygotowany do zajęć,
 - ★ starał się nadrobić zaległości w przypadku nieobecności,
 - ★ był obecny na wszystkich zapowiedzianych formach sprawdzania wiedzy i umiejętności (z ewentualnym uzupełnieniem w terminie dodatkowym).

Podpis nauczyciela

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z INFORMATYKI DLA KLAS Y 7

Obszar tematyczny	Ocena dopuszczająca (2)	Ocena dostateczna (3)	Ocena dobra (4)	Ocena bardzo dobra (5)	Ocena celująca (6)
Myślenie komputacyjne, algorytmika i reprezentacja danych	- wskazują dane i oczekiwane wyniki w prostym problemie; - zapisują prosty algorytm w postaci listy kroków lub języka naturalnego; - wymieniam podstawowe jednostki pamięci komputerowej (bit, bajt) i wiem, że komputer używa systemu binarnego.	- wyjaśniam różnicę między danymi wejściowymi a wynikami (buduję specyfikację problemu); - opisuję słownie działanie prostego algorytmu na liczbach naturalnych (np. badanie podzielności); - wyjaśniam, jak komputer reprezentuje wartości logiczne oraz liczby naturalne za pomocą systemu dwójkowego.	- formułuję pełną specyfikację problemu dla typowych zadań matematycznych i z życia codziennego; - samodzielnie przekształcam mniejsze liczby naturalne z systemu dziesiętnego na binarny i odwrotnie; - stosuję algorytm liniowego wyszukiwania elementu w zbiorze nieuporządkowanym.	- analizuję i przedstawiam krok po kroku działanie algorytmu Euklidesa (NWD) dla podanych dwóch liczb; - wyjaśniam kodowanie znaków w standardzie ASCII oraz sposób reprezentowania tekstów w pamięci komputera; - porządkuję (sortuję) elementy w zbiorze metodą przez proste wybieranie (selekcję) metodą krok po kroku.	- samodzielnie oceniam efektywność różnych sposobów reprezentacji i zapisu danych cyfrowych; - projektuję i optymalizuję nietypowe algorytmy wyszukiwania lub sortowania dla złożonych, zdefiniowanych przez siebie problemów.
Programowanie i rozwiązywanie problemów (język tekstowy, np. Python)	- uruchamiam gotowy program w tekstowym środowisku programistycznym (np. IDLE, Thonny, Replit); - wskazuję w kodzie programu proste instrukcje wejścia (np. input) i wyjścia (np. print); - modyfikuję proste, gotowe instrukcje sterujące wyświetlaniem tekstu na ekranie.	- wyjaśniam przeznaczenie podstawowych typów zmiennych (liczbowe, tekstowe) w gotowym kodzie; - opisuję działanie instrukcji warunkowej (if-else) oraz prostej pętli (for / while); - steruję obiektem na ekranie lub robotem fizycznym za pomocą prostego programu sekwencyjnego.	- samodzielnie piszę i testuję proste programy tekstowe stosujące zmiennne, instrukcje wejścia/wyjścia oraz operacje arytmetyczne; - stosuję w programach instrukcje warunkowe oraz podstawowe pętle do realizacji typowych zadań obliczeniowych; - steruję robotem lub obiektem na ekranie za pomocą programu zawierającego instrukcje warunkowe lub iteracyjne.	- projektuję, piszę i testuję programy implementujące algorytmy badające podzielność liczb lub wyszukujące element w zbiorze nieuporządkowanym; - stosuję w programach tablice (lub listy) oraz proste funkcje z parametrami do strukturyzacji kodu i obliczeń; - analizuję poprawność działania programu, wyciągam wnioski i sprawnie poprawiam błędy logiczne i składniowe.	- samodzielnie projektuję i implementuję od podstaw kompletny program tekstowy (np. algorytm Euklidesa lub sortowanie przez wybór) na bazie własnej specyfikacji; - dokonuję ewaluacji i optymalizacji kodu, dbając o czystość kodu, komentarze oraz elastyczność funkcji.
Aplikacje użytkowe, multimedia i praca w chmurze	- otwieram programy użytkowe (edytor tekstu, arkusz kalkulacyjny) oraz pliki graficzne/filmowe; - wprowadzam proste teksty i dane liczbowe do istniejących dokumentów i tabel;	- wyjaśniam zasady formatowania dokumentów wielostronicowych (podział na strony, sekcje, marginesy); - wyjaśniam różnicę między adresowaniem względnym a	- formatuję teksty wielostronicowe: wstawiam symbole, tabele, obrazy, nagłówki, stópki oraz dzielę dokument na strony; - stosuję w arkuszu kalkulacyjnym adresowanie względne i	projektuję i formatuję zaawansowany dokument tekstowy (np. referat) ze spójnym formatowaniem, automatycznym spisem treści, tabelami i podpisami ilustracji;	projektuję i wdrażam interdyscyplinarne projekt (np. stronę internetową lub pełną publikację cyfrową) integrując dane z edytora, arkusza oraz własne multimedia;

n

1

	zapisują pliki lokalnie oraz w folderach chmurowych w standardowych formatach.	bezwzględny w arkuszu kalkulacyjnym: opisują podstawowe etapy edycji i montażu prostego pliku wideo lub ścieżki dźwiękowej.	bezwzględne oraz podstawowe funkcje (SUMA, ŚREDNIA, MIN, MAX) do obliczeń z życia codziennego; wykonują proste obróbki cyfrową zdjęć (kadrowanie, korekta) oraz montują krótki film z dźwiękiem i napisami.	- rozwiązując złożone zadania rachunkowe w arkuszu: stosują adresowanie mieszane, sortowanie, filtrowanie danych oraz dobieram adekwatne wykresy; - tworzą prezentację multimedialną lub prostą stronę internetową (HTML/CSS) łącząc spójnie tekst, grafikę i multimedia.	oceniam i recenzuję pod kątem funkcjonalności, czytelności i estetyki dokumenty oraz multimedia stworzone przez innych.
Sieci komputerowe i wyszukiwanie informacji	- wskazują podstawowe fizyczne elementy sieci komputerowej (komputer, ruter, kabel sieciowy); - wyszukują proste informacje w sieci za pomocą popularnych wyszukiwarek; - wymieniam i uruchamiam najpopularniejsze przeglądarki internetowe.	- wyjaśniam ogólny schemat budowy i funkcjonowania sieci lokalnej (LAN) oraz globalnej (Internet); - opisuję znaczenie adresów IP oraz domen internetowych w nawigacji sieciowej; - wyjaśniam korzyści, zasady funkcjonowania i znaczenie otwartych zasobów w sieci (np. Wikipedia, wolne media).	- sprawnie wyszukiuję w sieci wiarygodne informacje potrzebne do realizacji zadań, stosując zaawansowane filtry i operatory wyszukiwania; - pobieram i korzystam z otwartych zasobów sieciowych zgodnie z ich przeznaczeniem i przypisanymi licencjami; - identyfikuję i korzystam z podstawowych usług sieciowych (poczta elektroniczna, chmura, komunikatory).	- krytycznie oceniam wiarygodność i rzetelność informacji znalezionych w sieci, porównując różne źródła i demaskując proste manipulacje; - analizuję strukturę sieci szkolnej lub domowej, wskazując główne punkty dostępowe, urządzenia sieciowe oraz ich zabezpieczenia; - dokonuję selekcji i archiwizacji zasobów internetowych na potrzeby dużego projektu edukacyjnego.	- samodzielnie oceniam architekturę i funkcjonalność wybranych usług sieciowych oraz proponuję rozwiązania optymalizujące bezpieczeństwo i prędkość domowej sieci; - tworzę krytyczne zestawienie i analizę wiarygodności merytorycznej źródeł internetowych dla skomplikowanego, interdyscyplinarnego problemu naukowego.
Cyberbezpieczeństwo, prawo i kompetencje społeczne	- wskazują podstawowe zasady bezpiecznego i higienicznego korzystania z urządzeń cyfrowych (BHP); - wymieniam najczęstsze zagrożenia sieciowe (wirusy, wyłudzenie danych, złośliwe oprogramowanie); - współpracuję z rówieśnikami przy jednym stanowisku komputerowym podczas realizacji prostych zadań lekcyjnych.	- wyjaśniam pojęcie cyfrowej tożsamości, wizerunku w sieci oraz prawo do prywatności danych; - opisuję, czym różnią się podstawowe typy licencji oprogramowania i zasobów (komercyjna, freeware, shareware, open source); - wyjaśniam znaczenie i zasady efektywnej pracy zespołowej (np. programowania w parach, przydziału ról).	- postępuję ściśle z zasadami netykiety, chronię swoje hasła i wiadomości zarządzam prywatnością w środowiskach wirtualnych (np. e-dziennik, chmura); - rozmóżniam i poprawnie stosuję licencje na oprogramowanie oraz zasoby pobrane z sieci, rzetelnie przestrzegając praw autorskich; - aktywnie współpracuję w zespole projektowym, terminowo realizując przydzielone mi zadania z użyciem technologii.	- analizuję i opisuję złożone kwestie etyczne i prawne związane z własnością intelektualną oraz dzieleniem się informacjami w sieci; - współtworzę, prezentuję i oceniam efekty wspólnej pracy nad dużym projektem informatycznym, biorąc odpowiedzialność za swoją część; - rozpoznaję próby wyłudzenia danych (phishing, social engineering) i dezinformacji (fake news) oraz stosuję	- projektuję, organizuję i przeprowadzam dla społeczności szkolnej lub klasowej mini kampanię informacyjną na temat cyberbezpieczeństwa lub etyki cyfrowej; - samodzielnie i krytycznie oceniam społeczne, etyczne i prawne aspekty rozwoju nowych technologii cyfrowych i formułuję dojrzałe wnioski.

Zasady oceniania na lekcjach informatyki w klasie VII

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - ❖ aktywność na lekcji,
 - ❖ odpowiedź ustna,
 - ❖ praca pisemna,
 - ❖ zadania praktyczne wykonywane przy komputerze,
 - ❖ ćwiczenia i zadania z wykorzystaniem programów komputerowych,
 - ❖ quiz interaktywny,
 - ❖ projekt indywidualny lub grupowy,
 - ❖ praca z wykorzystaniem narzędzi i zasobów internetowych,
 - ❖ aktywność pozalekcyjna związana z informatyką.
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 Statutu szkoły, obejmuje:
 - przygotowane przez nauczyciela środki dydaktyczne (materiały edukacyjne, instrukcje, ćwiczenia i zadania do wykonania lub wklejenia do zeszytu),
 - raporty przeprowadzonych quizów i ćwiczeń na platformach edukacyjnych,
 - wykonane przez ucznia prace i projekty informatyczne,
 - zapisane lub wydrukowane efekty pracy ucznia,
 - prezentacje multimedialne i inne materiały przygotowane przez ucznia.
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - ☐ zawsze był przygotowany do zajęć,
 - ☐ aktywnie uczestniczył w zajęciach,
 - ☐ systematycznie wykonywał zadania praktyczne,
 - ☐ samodzielnie wykonywał powierzone zadania,
 - ☐ wykonał dodatkowe zadanie przydzielone przez nauczyciela.

Podpis nauczyciela

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JEZYKA POLSKIEGO DLA KLASY VII

opracowane na podstawie wymagań programu „NOWE Słowa na start! Klasa 7”, edycja do uszczuplonej podstawy programowej 2024.

Wymagania zostały ujęte w obszary umiejętności i sformułowane za pomocą konkretnych, obserwowalnych i możliwych do sprawdzenia działań ucznia. Poziomy uporządkowano od prostszych do bardziej złożonych zgodnie z zasadą, że wymagania na ocenę wyższą obejmują także wymagania z poziomów niższych. Ocenie podlegają wiadomości i umiejętności ucznia, a nie jego zachowanie, zaangażowanie ani cechy osobowości.

Umiejętność / Obszar	Dopuszczający (2)	Dostateczny (3)	Dobry (4)	Bardzo dobry (5)	Celujący (6)
Czytanie, analiza i interpretacja	Omawia treść tekstu; wskazuje najważniejsze informacje, bohaterów i podstawowe elementy świata przedstawionego; określa rodzaj narracji.	Określa temat i problematykę; charakteryzuje bohaterów; wyjaśnia znaczenie wskazanych fragmentów i podstawowych pojęć literackich.	Analizuje sposób prowadzenia narracji, relacje między wydarzeniami i motywy bohaterów; formułuje wnioski poparte przykładami.	Interpretuje sens utworu, analizuje funkcję kompozycji, narracji i środków językowych; uzasadnia własne stanowisko odwołaniem do tekstu.	Tworzy samodzielnie, pogłębioną interpretację, porównuje możliwe odczytania i świadomie wykorzystuje konteksty do oceny problemu.
Poezja i środki artystyczne	Rozpoznaje podmiot liryczny, temat i nastrój; wskazuje poznane środki stylistyczne oraz podstawowe elementy budowy wiersza.	Wyjaśnia znaczenie i podstawową funkcję środków stylistycznych; opisuje sytuację liryczną i uczucia osoby mówiącej.	Interpretuje metafory, symbole, ironię, pytania retoryczne i inne poznane środki; wyjaśnia ich wpływ na sens utworu.	Analizuje warstwę językową, kompozycję i konteksty wiersza; uzasadnia interpretację trafnie dobranymi przykładami.	Formułuje oryginalną, spójną interpretację poetycką, porównuje utwory i ocenia funkcję środków artystycznych w budowaniu znaczeń.
Epoki literackie i konteksty kulturowe	Określa podstawowe ramy czasowe starożytności, renesansu, oświecenia i romantyzmu; wymienia wybranych twórców	Opisuje najważniejsze cechy epok, sztuki i światopoglądu; wskazuje związki utworu z epoką oraz podstawowe	Łączy informacje o epoce z interpretacją tekstu; wyjaśnia znaczenie humanizmu, mitu, przypowieści, klasycyzmu lub wizji	Analizuje wpływ idei epoki i kontekstu historyczno-kulturowego na tematykę, bohaterów i sposób przedstawienia świata.	Samodzielnie porównuje epoki i wykorzystuje wiedzę o kulturze do pogłębionej interpretacji dzieł literackich oraz artystycznych.

	i pojęcia.	motywy kulturowe.	romantycznej świata w kontekście utworów.		
Gatunki i lektury obowiązkowe	Rozpoznaje podstawowe cechy mitu, przypowieści, fraszki, trenu, bajki, dramatu, komedii, ballady i powieści; wskazuje je w poznanych utworach.	Wymienia cechy gatunkowe i wyjaśnia podstawowe pojęcia związane z dramatem, epiką i liryką; rozpoznaje realizm i fantastykę.	Porównuje cechy gatunków; wyjaśnia rolę komizmu, tragizmu, fantastyki, symbolu, morału i konstrukcji bohatera w poznanych lekturach.	Analizuje funkcję cech gatunkowych i konwencji w interpretacji utworów m.in. Kochanowskiego, Mickiewicza, Słowackiego, Fredry i Saint-Exupéry'ego.	Samodzielnie uzasadnia przynależność gatunkową, porównuje konwencje i interpretuje ich twórcze przekształcenia w różnych tekstach kultury.
Bohater, wartości i problemy moralne	Wymienia cechy bohatera i podstawowe wartości obecne w utworze; opisuje jego zachowanie i relacje z innymi.	Charakteryzuje bohaterów, wskazuje motywy działania, konflikty i przemiany; nazywa wartości oraz problemy moralne.	Uzasadnia ocenę postaci przykładami; porównuje postawy bohaterów i wyjaśnia konsekwencje ich decyzji.	Analizuje winę, karę, odpowiedzialność, dobro, zło, miłość, samotność, poświęcenie i przemianę bohatera; rozważa różne perspektywy oceny.	Formułuje ocenę problemów etycznych, konfrontuje różne systemy wartości i uzasadnia stanowisko odwołaniami do wielu tekstów i kontekstów.
Teksty kultury: obraz, rzeźba, media	Opisuje obraz lub rzeźbę, wskazując temat, postacie, barwy i podstawowe elementy kompozycji.	Omawia kompozycję, nastrój i wybrane środki plastyczne; odczytuje podstawowe znaczenia symboliczne.	Porównuje dzieło plastyczne z tekstem literackim; wyjaśnia funkcję barw, światła, perspektywy, symbolu i sposobu przedstawienia postaci.	Analizuje sposób budowania znaczeń w różnych tekstach kultury i uzasadnia interpretację konkretnymi elementami dzieła.	Samodzielnie zestawia różne dzieła i media, ocenia rozwiązania artystyczne oraz wykorzystuje kontekst kulturowy do pogłębionej interpretacji.
Argumentacja, rozprawka i przemówienie	Formułuje własne stanowisko na podany temat; podaje prosty argument i przykład; rozpoznaje tezę w wypowiedzi.	Układa plan wypowiedzi argumentacyjnej; formułuje tezę lub hipotezę i dobiera argumenty poparte przykładami.	Tworzy uporządkowaną rozprawkę lub krótkie przemówienie; rozróżnia argument od przykładu i stosuje spójniki porządkujące tok wywodu.	Buduje spójną argumentację, wykorzystuje kontrargumenty, środki retoryczne i trafne odwołania do lektur; dba o kompozycję akapitów.	Tworzy przekonującą, dojrzałą wypowiedź argumentacyjną, waży argumenty, świadomie stosuje retorykę i samodzielnie ocenia siłę uzasadnienia.
Inne formy wypowiedzi pisemnej	Rozpoznaje streszczenie, recenzję, opis dzieła sztuki i opowiadanie	Redaguje prosty tekst według wzoru; wybiera najważniejsze informacje	Tworzy spójne streszczenie, recenzję i opis dzieła; redaguje	Redaguje rozbudowane i poprawne formy, świadomie dobierając	Tworzy oryginalne, dopracowane teksty zgodne z cechami formy i celem

	inspirowane tekstem; wskazuje ich podstawowe elementy.	do streszczenia i stosuje podstawową kompozycję opowiadania.	opowiadanie inspirowane mitem lub przypowieścią z własną kompozycją.	środki językowe, argumenty, opis przeżyć i elementy narracji.	wypowiedzi; świadomie modyfikuje kompozycję oraz styl.
Części mowy i imiesłowy	Rozpoznaje odmienne i nieodmienne części mowy; definiuje w zakresie podstawowym imiesłowy przymiotnikowe i przysłówkowe.	Określa formy odmiennych części mowy; rozpoznaje imiesłowy w tekście i dzieli je na podstawowe kategorie.	Stosuje właściwe formy części mowy; przekształca czasowniki w imiesłowy i używa ich w zdaniach zgodnie z funkcją.	Analizuje formy gramatyczne i funkcje imiesłowów; poprawia błędy oraz świadomie przekształca konstrukcje językowe.	Swobodnie wykorzystuje różnicowane formy gramatyczne i imiesłowowe dla uzyskania precyzji, zwięzłości i określonego efektu stylistycznego.
Składnia i mowa zależna	Wskazuje podstawowe części zdania; rozpoznaje zdanie pojedyncze i złożone oraz podstawowe związki wyrazowe.	Rozpoznaje zdania złożone współrzędnie i podrzędnie; wskazuje wypowiedzenia składowe i proste relacje między nimi.	Określa typy zdań podrzędnych; tworzy i przekształca zdania złożone; zamienia mowę niezależną na zależną w typowych przykładach.	Analizuje rozbudowane konstrukcje, w tym zdania z imiesłowowym równoważnikiem; poprawnie stosuje mowę zależną i niezależną.	Tworzy różnicowane, poprawne konstrukcje składniowe i świadomie wybiera sposób przekazania cudzej wypowiedzi zależnie od celu i stylu tekstu.
Słotwór- stwo i znaczenie wyrazów	Wskazuje wyraz podstawowy i pochodny; rozpoznaje wyrazy pokrewne; podaje synonimy i antonimy w prostych przykładach.	Wskazuje temat słotwórczy i formant; rozpoznaje podstawowe rodzaje formantów; odróżnia wyrazy jedno- i wieloznaczne.	Analizuje budowę słotwórczą, tworzy wyrazy pochodne i złożone; wykorzystuje synonimy, antonimy, homonimy i wyrazy wieloznaczne w kontekście.	Wyjaśnia funkcję formantów i zależności znaczeniowe między wyrazami; analizuje wyrazy złożone i precyzyjnie dobiera słownictwo.	Samodzielnie analizuje nietypowe konstrukcje słotwórcze i świadomie wykorzystuje zasoby leksykalne do budowania znaczenia, stylu i perswazji.
Fonetyka i odmiany polszczyzny	Rozpoznaje podstawowe pojęcia fonetyczne; rozdziela głoski i litery; wskazuje wybrane odmiany języka	Analizuje podstawowe różnice między wymową a zapisem; rozróżnia język ogólny, potoczny i wybrane odmiany	Wyjaśnia typowe zjawiska fonetyczne i dobiera odmianę polszczyzny do sytuacji komunikacyjnej;	Analizuje wpływ wymowy, odmiany języka i doboru słownictwa na charakter wypowiedzi; ocenia poprawność	Swobodnie wykorzystuje wiedzę fonetyczną i socjolingwistyczną do analizy stylu, sytuacji komunikacyjnej

	w prostych przykładach.	środkowe podstawowe lub regionalne.	rozpoznaje słownictwo o ograniczonym zasięgu.	i adekwatność językową.	oraz własnych wypowiedzi.
Etyka języka, perswazja i manipulacja	Rozpoznaje wypowiedź obraźliwą i podstawowe środki nakłaniania; odróżnia informację od opinii w prostych przykładach.	Wyjaśnia podstawowe zasady etyki wypowiedzi; rozpoznaje perswazję w reklamie i komunikacji publicznej.	Wskazuje środki perswazji i manipulacji oraz wyjaśnia ich wpływ na odbiorcę; rozpoznaje mowę nienawисти i stereotypizację.	Analizuje strategie perswazyjne, manipulacyjne i językowe mechanizmy wykluczania; ocenia skuteczność oraz etyczność przekazu.	Krytycznie ocenia złożone komunikaty, rozpoznaje ukryte strategie wpływu i tworzy przekaz perswazyjny zgodny z zasadami etycznej komunikacji.
Ortografia, interpunkcja i cytowanie	Stosuje podstawowe reguły pisowni „nie”, ó/u, rz/ż, ch/h, ą/ę oraz wielkiej litery; rozpoznaje zasady zapisu cytatu.	Poprawnie zapisuje typowe formy, w tym imiesłowy z „nie”; stosuje podstawowe znaki interpunkcyjne i oznacza cytaty.	Uzasadnia pisownię regułą; poprawnie stosuje przecinki w zdaniach złożonych oraz zasady zapisu cytatów i mowy niezależnej.	Poprawia błędy w dłuższych wypowiedziach; stosuje interpunkcję w rozbudowanych konstrukcjach i prawidłowo wprowadza cytaty do tekstu.	Tworzy bezbłędny, zróżnicowany tekst, samodzielnie rozstrzyga wątpliwości ortograficzne i interpunkcyjne oraz celowo wykorzystuje cytaty jako element argumentacji.

Olivia Gondek - Sawa

Zasady oceniania na lekcjach języka polskiego w klasie siódmej

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - ✓ prace klasowe, sprawdziany literackie i gramatyczne;
 - ✓ dyktanda i ćwiczenia ortograficzne, interpunkcyjne;
 - ✓ testy (również ze znajomości lektury);
 - ✓ kartkówki (maksymalnie z trzech ostatnich lekcji lub materiału określonego przez nauczyciela);
 - ✓ kartkówki z czytania ze zrozumieniem, środków stylistycznych;
 - ✓ dłuższe i krótkie formy wypowiedzi pisemnej;
 - ✓ odpowiedzi ustne;
 - ✓ praca na lekcji, w tym praca z lekturą;
 - ✓ zadania (w zeszycie ćwiczeń, zeszycie przedmiotowym);
 - ✓ notatka, notatka graficzna, plakat, prezentacja;
 - ✓ aktywność pozalekcyjna (zadania dodatkowe, udział w konkursach przedmiotowych).
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje: prace pisemne (oprócz tych wykonywanych w zeszycie przedmiotowym i zeszycie ćwiczeń) przechowywane są przez nauczyciela w teczce ucznia, do wglądu ucznia i rodzica.
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - ✓ nie opuścił zajęć przedmiotowych bez usprawiedliwienia;
 - ✓ systematycznie prowadził zeszyt przedmiotowy;
 - ✓ w terminie przystąpił do wszystkich prac klasowych i sprawdzianów;
 - ✓ na bieżąco korzystał z możliwości poprawy oceny niekorzystnej.

Olga Gondek-sawa

SZKOŁA PODSTAWOWA
im. Jana Brzechwy w Radawnicy
ul. Szkolna 2 77-400 Radawnica
tel./fax: 67 265 92 97

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z RELIGII

W KLASIE VII

WYDZIAŁ SZKOŁY PODSTAWOWEJ IM. JANA BRZECCHWY W RADAWNICY

OBSZAR KOMPETENCJI	OSIĄGNIĘCIA UCZNIA				
	2 - DOPUSZCZAJĄCY	3 -DOSTATECZNY	4 - DOBRY	5- BARDZO DOBRY	6 - CELUJĄCY
Fundamentalne pytania o Boga i świat	- wskazuje na Biblię jako źródło chrześcijańskiej odpowiedzi na pytania o sens życia i stworzenie świata - wymienia podstawowe naukowe teorie powstania wszechświata i człowieka - nazywa człowieka istotą złożoną z ciała i duszy	- wyjaśnia chrześcijańskie ujęcie sensu życia i powołania człowieka do szczęścia z Bogiem - opisuje biblijny obraz stworzenia świata i człowieka z Księgi Rodzaju, wskazując na Boga jako Stwórcę - wyjaśnia pojęcie godności kobiety i mężczyzny jako stworzonych na obraz i podobieństwo Boga	- porównuje biblijny przekaz o stworzeniu z koncepcjami naukowymi, dostrzegając ich odmienne cele poznawcze - charakteryzuje człowieka jako jedność cielesno-duchową, wskazując na rolę sfery duchowej w życiu - stosuje argumenty teologiczne do uzasadnienia równej	- analizuje i interpretuje teksty biblijne pod kątem ich teologicznego, a nie dosłownego przyrodniczego znaczenia - uzasadnia brak sprzeczności między ewolucją a chrześcijańską prawdą o stwórczym działaniu Boga - analizuje wpływ właściwego zrozumienia	projektuje i przedstawia (np. w formie prezentacji) merytoryczną argumentację w dyskusji nad relacją wiary i nauki

			godności płci w zamyśle Bożym	jedności cielesno-duchowej na szacunek do własnego ciała i psychiki	
Wiera i życie katolików	• podaje historyczne dowody na istnienie Jezusa oraz wymienia siedem sakramentów świętych • wskazuje na sakrament bierzmowania jako sakrament dojrzałości chrześcijańskiej i darów Ducha Świętego • wymienia przykazania Dekalogu regulujące sferę życia i seksualności człowieka	• opisuje istotę, główne obrzędy oraz skutki przyjęcia sakramentu bierzmowania w życiu młodego człowieka • wyjaśnia stanowisko Kościoła dotyczące nienaruszalności życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci • tłumaczy różnicę między pokusą a grzechem, odwołując się do wolnej woli	• charakteryzuje dary Ducha Świętego i wskazuje na ich praktyczne zastosowanie w codziennych wyborach moralnych • objaśnia ewangeliczny sens ośmiu błogosławieństw jako drogi do prawdziwego szczęścia	• analizuje wyzwania stojące przed młodzieżą w sferze rozwoju psychoseksualnego we współczesnym świecie • uzasadnia i argumentuje stanowisko Kościoła w kwestii ochrony życia • analizuje i interpretuje dary i owoce Ducha Świętego w kontekście osobistego przygotowania do bierzmowania	• opracowuje projekt edukacyjny dotyczący roli młodego człowieka we współczesnej wspólnocie Kościoła

Młody człowiek wobec siebie i pluralistycznego świata	• wskazuje na konieczność szacunku dla każdego człowieka, niezależnie od wyznania i pochodzenia • podaje przykłady zachowań agresywnych oraz hejtu w szkole i w Internecie • wymienia główne religie monoteistyczne (judaizm, islam, chrześcijaństwo) • wymienia podstawowe zagrożenia duchowe	• wyjaśnia chrześcijańskie podstawy poczucia własnej wartości jako ukochanego dziecka Bożego • tłumaczy, na czym polega asertywność oraz jak mądrze radzić sobie z samotnością i odrzuceniem • opisuje główne wspólne elementy oraz różnice między chrześcijaństwem a judaizmem i islamem • wyjaśnia chrześcijańską potrzebę troski o środowisko przyrodnicze jako Boże stworzenie	• charakteryzuje kryteria i etapy prawdziwej miłości, odróżniając ją od chwilowego zauroczenia • samodzielnie ocenia i porównuje różne współczesne nurty • przedstawia światopoglądowe konstruktywne sposoby reagowania i przeciwdziałania hejtowi oraz przemocy w swoim otoczeniu • wskazuje na praktyczne formy dialogu międzyreligijnego i ekumenicznego w codziennym życiu	• analizuje mechanizmy powstawania uzależnień i zagrożeń duchowych oraz proponuje dojrzałe metody obrony przed nimi • uzasadnia rolę asertywności w obronie własnych wartości • analizuje wspólne korzenie duchowe chrześcijaństwa i judaizmu oraz wyzwania dialogu z islamem	• projektuje plan kampanii społecznej przeciwko hejtowi i cyberprzemocy w szkole
---	---	---	---	---	--

Chrześcijaństwo w historii i kulturze	- wymienia postać św. Jana Pawła II oraz kilku znanych świętych i patronów Polski - wskazuje na Biblię jako inspirację dla literatury, malarstwa i muzyki	wyjaśnia rolę św. Jana Pawła II w obronie praw człowieka i wolności narodów na arenie międzynarodowej	- rozpoznaje i selekcjonuje wartościowe media, strony internetowe, muzykę i filmy chrześcijańskie dla młodzieży - wskazuje i omawia motywy chrześcijańskie w literaturze i sztuce narodowej i powszechnej	analizuje wpływ działalności św. Jana Pawła II na promocję cywilizacji miłości	dokonuje krytycznej oceny współczesnych filmów lub dzieł kultury pop pod kątem obecnych w nich wartości chrześcijańskich
Święta i tradycje katolickie	- wymienia okresy roku liturgicznego i przypisane im kolory szat liturgicznych - wymienia dni wchodzące w skład Triduum Paschalnego oraz główne święta nakazane w Kościele katolickim - podaje przykłady tradycji związanych z Bożym Narodzeniem i Wielkanocą	- wyjaśnia teologiczne znaczenie i cel przeżywania roku liturgicznego jako uobecnienia tajemnicy zbawienia - opisuje przebieg i znaczenie nabożeństw Drogi Krzyżowej oraz Gorzkich Żali w okresie Wielkiego Postu	- charakteryzuje liturgiczny i duchowy wymiar każdego z dni Triduum Paschalnego (Wielki Czwartek, Piątek, Sobota, Niedziela) - wyjaśnia pochodzenie oraz formy kultu Najświętszego Serca	- analizuje strukturę i dynamikę liturgiczną Wigilii Paschalnej jako centralnego punktu całego roku liturgicznego - uzasadnia i wyjaśnia potrzebę kultuwowania tradycji katolickich w swojej	projektuje klasową lub szkolną inicjatywę charytatywną związaną z przeżywaniem okresu Adwentu lub Wielkiego Postu

		wyjaśnia sens i przebieg procesji Bożego Ciała jako publicznego wyznania wiary w obecność Jezusa w Eucharystii	Pana Jezusa (nabożeństwa czterwcowe, pierwsze piątki) potrafi powiązać symbole i tradycje świąteczne (np. roraty, jasełka, święconka) z ich głęboką teologiczną treścią	społeczności lokalnej i rodzinie analizuje teologiczne pojęcie 'świętowania' w kontraście do wyłącznie komercyjnego i konsumpcyjnego spędzania świąt	
--	--	--	---	--	--

Amerska Studia

Zasady oceniania na lekcjach religii w klasie VII

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - aktywność na lekcji
 - odpowiedź ustna
 - praca pisemna
 - quiz interaktywny
 - projekt
 - aktywność pozalekcyjna (schola, udział w konkursach szkolnych i pozaszkolnych)
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje:
 - przygotowane przez nauczyciela środki dydaktyczne (materiały edukacyjne, zadania do wklejenia do zeszytu)
 - prace plastyczne
 - raport przeprowadzonych quizów na platformie nearpod
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - prowadził zeszyt
 - zawsze był przygotowany do zajęć
 - aktywnie uczestniczył w zajęciach
 - wykonał dodatkowe zadanie przydzielone przez nauczyciela

Podpis nauczyciela

Agnieszka Stubińska

WYMAGANIA EDUKACYJNE

MUZYKA

KLASA VII

Szkoła Podstawowa
im. Jana Brzechwy w Radawnicy

Obszar	Ocena dopuszczająca (2)	Ocena dostateczna (3)	Ocena dobra (4)	Ocena bardzo dobra (5)	Ocena celująca (6)
I. Śpiew	- Wykonuje fragmenty hymnu państwowego w zespole z pomocą nauczyciela. - Podjekuje próby śpiewu ze słuchu prostych piosenek w zespole. - Recytuje proste teksty i „rapowanki” z pomocą.	- Śpiewa z pamięci hymn państwowy „Mazurek Dąbrowskiego” z zachowaniem właściwej postawy. - Śpiewa ze słuchu w zespole wybrane piosenki z repertuaru dziecięcego, młodzieżowego, ludowego i patriotycznego. - Wykonuje proste ćwiczenia oddechowe i dykcyjne według instrukcji.	- Śpiewa solo lub w zespole utwory wokalne ze słuchu lub z nut, z pamięci lub z zapisu nutowego. - Śpiewa kanony oraz wykonuje rytmiczne recytacje i „rapowanki”. - Dbą o prawidłową postawę i zasady higieny głosu podczas śpiewu.	- Śpiewa świadomie i poprawnie pod względem intonacji, dykcji, emisji i interpretacji emocjonalnej. - Tworzy wokalne sygnały dźwiękowe i proste struktury melodyczne.	- Improwizuje wokalnie oraz samodzielnie aranżuje wypowiedzi muzyczne według ustalonych zasad. - Tworzy wokalne dwugłosy (burdon, ostinato, głos towarzyszący) oraz kompozycje onomatopieczne (ilustracje dźwiękowe) do tekstów/obrazów.
II. Gra na instrumentach	- Wskazuje i nazywa podstawowe instrumenty muzyczne (perkusyjne, melodyczne). - Odtwarza gestodźwiękami lub pojedynczymi dźwiękami proste rytmy z pomocą.	- Odtwarza gestodźwiękami oraz na instrumentach perkusyjnych zadane schematy rytmiczne. - Gra na wybranym instrumencie melodycznym (np. flet, dzwonki, keyboard)	- Gra na instrumentach perkusyjnych i melodycznych solo lub w zespole - akompaniamenty oraz partie melodyczne. - Prawidłowo gra na instrumencie melodycznym	- Phylnie i sprawnie odczytuje oraz realizuje na instrumencie zapis nutowy, dbając o dynamikę, tempo i artykulację. - Tworzy proste struktury rytmiczne oraz	- Tworzy własne opracowania instrumentalne oraz ilustracje dźwiękowe do scen sytuacyjnych, tekstów i obrazów. - Improwizuje i tworzy swobodne wypowiedzi muzyczne z

Obszar	Ocena dopuszczająca (2)	Ocena dostateczna (3)	Ocena dobra (4)	Ocena bardzo dobra (5)	Ocena celująca (6)
		proste melodie z nut lub ze słuchu z pomocą.	instrumentalną wersję „Ody do radości”.	swobodny akompaniament.	wykorzystaniem instrumentów gotowych lub samodzielnie skonstruowanych.
III. Ruch przy muzyce i taniec	Odtwarza proste ruchy, gesty i kroki przy muzyce z pomocą nauczyciela.	- Odtwarza ruchem i gestem zadane schematy rytmiczne. - Wykonuje podstawowe kroki wybranego polskiego tańca narodowego lub ludowego.	Wykonuje kroki, figury i układy taneczne polskich tańców narodowych (polonez, krakowiak, kujawiak), tańców regionalnych oraz tańców narodów świata.	Prezennuje układy taneczne z wyrazem, precyzją oraz zachowaniem właściwego rytmu, tempa i charakteru tańca.	Tworzy autorskie układy ruchowo-taneczne oraz zaimprovizowane ilustracje ruchowe do słuchanych utworów muzycznych.
IV. Słuchanie i percepcja muzyki	- Słucha prezentowanych dzieł muzycznych. - Wskazuje i nazywa podstawowy aparat wykonawczy lub rodzaje głosów.	- Rozpoznaje ze słuchu brzmienie głosów ludzkich (sopran, alt, tenor, bas) oraz podstawowych instrumentów muzycznych. - Rozpoznaje ze słuchu podstawowe formy muzyczne (AB, ABA, rondo, wariacje).	- Rozpoznaje ze słuchu aparaty wykonawcze (solista, chór, orkiestra, zespół kameralny itp.), rodzaje muzyki oraz cechy polskich tańców narodowych. - Odwierciedla cechy i emocje słuchanej muzyki w formie graficznej, plastycznej lub pisemnej.	- Rozpoznaje i analizuje elementy dzieła muzycznego (rytm, melodia, harmonia, agogika, dynamika, artykulacja, kolorystyka) oraz fakturę utworów. - Umiejętawia słuchane dzieła w odpowiednich epokach historyczno-muzycznych.	- Wykazuje się dojrzałą postawą odbiorcy sztuki: dokonuje szczegółowej analizy porównawczej dzieł reprezentujących różne epoki i style (np. pop, rock, jazz, folk, klasyka). - Samodzielnie i krytycznie ocenia muzykę oraz formułuje uzasadnione wypowiedzi

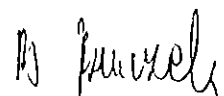
Obszar	Ocena dopuszczająca (2)	Ocena dostateczna (3)	Ocena dobra (4)	Ocena bardzo dobra (5)	Ocena celująca (6)
V. Język muzyki i wiedza o kulturze	- Wskazuje elementarne oznaczenia w notacji muzycznej (pięciolinia, klucz, podstawowe nury i pauzy). - Wymienia nazwy niektórych epok, kompozytorów lub lokalnych instytucji kultury.	- Odczytuje i nazywa wysokość dźwięków na pięciolinii oraz różnicuje wartości rytmiczne nut i pauz. - Rozpoznaje podstawowe oznaczenia dynamiczne, agogiczne i skróty pisowni muzycznej. - Porządkuje chronologicznie znanych kompozytorów i epoki muzyczne.	- Zna i stosuje w praktyce pojęcia muzyczne, skróty pisowni (repetycja, volty, da capo al fine) oraz zasady zachowania w obiektach kultury i na koncertach. - Klasyfikuje instrumenty (ze względu na źródło dźwięku) oraz rodzaje muzyki (wokalna, instrumentalna, ludowa, rozrywkowa itp.).	- Charakteryzuje epoki historyczno-muzyczne, formy muzyczne (opera, balet, musical, symfonia) oraz przypisuje do nich twórców. - Posługuje się w praktyce tabulaturą, tartaizacją i fonogestyką. - Sprawnie wyszukiuje informacje o muzyce w źródłach drukowanych i cyfrowych.	- Tworzy, odtwarza i edytuje muzykę przy użyciu technologii informacyjnych oraz specjalistycznego oprogramowania. - Tworzy projekty edukacyjne, przygotowuje portfolio muzyczne i aktywnie angażuje się w kreowanie życia kulturalnego szkoły.
					z użyciem bogatego języka pojęciowego.

B. Kuczek

Zasady oceniania na lekcjach muzyki w klasach IV-VII

5. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
6. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - aktywność na lekcji,
 - odpowiedź ustna,
 - śpiew i rytm,
 - praca pisemna,
 - projekt,
 - udział w konkursach szkolnych i pozaszkolnych.
7. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje:
 - przygotowane przez nauczyciela środki dydaktyczne (materiały edukacyjne, zadania do wklejenia do zeszytu).
8. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - aktywne uczestnictwo w zajęciach,
 - zawsze był przygotowany,
 - prowadził zeszyt przedmiotowy,
 - wykazywał inicjatywę w sprawie poprawy swoich ocen jeśli była taka potrzeba.

Podpis nauczyciela

WYMAGANIA EDUKACYJNE W SZKOLE PODSTAWOWEJ W RADAWNICY

W ROKU SZKOLNYM 2026/2027

SZKOŁA PODSTAWOWA

im. Jana Brzechwy w Radawnicy

ul. Szkolna 2 77-400 Radawnica

tel./fax: 67 265 92 97

PRZEDMIOT: WYCHOWANIE FIZYCZNE

Klasa VII

Uczeń, aby otrzymać daną ocenę, musi najpierw spełnić wszystkie wymagania przewidziane dla ocen niższych.

Dział I: Ćwiczenia ogólnorozwojowe

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń przyjmuje prawidłowo i potrafi stabilnie utrzymać przez 5 sekund podstawowe pozycje gimnastyczne i posturalne (np. podpór przodem, podpór tyłem, siad prosty). Wykonuje poprawnie podstawowy plank (podpór przodem na przedramionach) i utrzymuje go z zachowaniem prostej linii bioder. Demonstruje pod bezpośrednim nadzorem nauczyciela prawidłowe, bezpieczne podnoszenie lekkiego przedmiotu z podłoża. Opisuje proste ćwiczenia gimnastyczne i posturalne, używając prawidłowego nazewnictwa. Omawia zasady bezpieczeństwa i higieny obowiązujące w sali gimnastycznej, zwłaszcza podczas korzystania z przyrządów.

Ocena dostateczna (3): Uczeń wykonuje ćwiczenia z elementami jogi dynamicznej z zachowaniem kontroli oddechu. Wykonuje dynamiczne odmiany treningu funkcjonalnego wzmacniającego gorset mięśniowy. Wykonuje z pomocą, bezpośrednią asekuracją nauczyciela skok przez kozła z rozbiegu i z odbicia z odskoczni lub skok przez skrzynię. Omawia różne rodzaje treningu wzmacniającego (tabata, trening obwodowy) i potrafi wskazać kluczowe różnice między nimi.

Ocena dobra (4): Uczeń aktywnie uczestniczy w treningu obwodowym przygotowanym przez nauczyciela lub rówieśników, utrzymując równe tempo pracy i dbając o dokładność wykonywania zadań ruchowych. Stabilnie i bezpiecznie wykonuje skok przez kozła z rozbiegu i odbicia z odskoczni lub skok przez skrzynię. Samodzielnie i poprawnie wykonuje ergonomiczne podnoszenie i przenoszenie przedmiotów o różnej wielkości i ciężarze w toku lekcji. Wyjaśnia szczegółowo, dlaczego należy bezwzględnie wykonywać rozgrzewkę przed każdą formą wysiłku oraz omawia zasady asekuracji w ćwiczeniach gimnastycznych wymagających współpracy.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń wykonuje kombinację dwóch wybranych przez siebie elementów akrobatycznych na materacu. Rejestruje, analizuje i ocenia swój dzienny bilans kroków oraz czasu aktywności na podstawie danych zebranych z własnej opaski sportowej lub smartfona i odnosi je bezpośrednio do norm WHO dla młodzieży. Omawia znaczenie aktywności fizycznej na świeżym powietrzu dla zdrowia psychicznego i fizycznego, regeneracji organizmu oraz wyjaśnia jej rolę w profilaktyce prozdrowotnej.

Ocena celująca (6): Uczeń samodzielnie projektuje, demonstruje na sobie i przeprowadza w grupie rówieśniczej kompletny trening obwodowy lub autorski zestaw ćwiczeń wzmacniających wybrane partie mięśniowe. Projektuje i samodzielnie przeprowadza kompletną, dynamiczną rozgrzewkę ogólnorozwojową dostosowaną metodycznie do rodzaju planowanej aktywności fizycznej. Wyjaśnia zasady dobierania intensywności ćwiczeń w treningu HIIT i tabacie.

Dział II: Gry zespołowe i rekreacyjne

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń kołkuje piłkę po prostej w miejscu i w wolnym marszu, potrafi przyjąć prawidłową postawę koszykarską. Przyjmuje postawę siatkarską i sprawnie przemieszcza się po boisku krokami dostawnymi i skrzyżnymi. Przyjmuje stabilną postawę obronną, porusza się w niej i potrafi bezpiecznie złapać

piłkę jednorącz podaną bezpośrednio od partnera w miejscu. Przyjmuje pozycję gotowości, prowadzi piłkę wewnętrzną częścią stopy po prostej w wolnym marszu i zatrzymuje ją podszwą. Podaje podstawowe wymiary boiska dla najpopularniejszych gier zespołowych oraz zasady bezpiecznego korzystania ze sprzętu.

Ocena dostateczna (3): Uczeń koźluje piłkę po prostej i slalomem w truchcie prawą i lewą ręką. Wykonuje poprawne technicznie odbicie piłki siatkowej jednorącz (plas) z linii 3 m z własnego podrzutu. Wykonuje rytm 3 kroków po podaniu zakończony podaniem do partnera. Wykonuje podania i przyjęcia piłki wewnętrznej częścią stopy w parach w tempie truchtu. Wyjaśnia i opisuje w grze zasady współpracy w zespole oraz bezwzględnie przestrzega zasad kulturalnego kibicowania.

Ocena dobra (4): Uczeń wykonuje podania i chwyt piłki w ruchu (w truchcie i biegu) różnymi sposobami: oburącz, jednorącz, kozłem. Wykonuje zagrywkę z linii 7 m z zachowaniem odpowiedniej celności i siły. Wykonuje rzut do bramki w biegu po podaniu od partnera z zachowaniem płynności koordynacyjnej. Prowadzi piłkę nożną slalomem ze zmianą tempa i kierunku wewnętrzną oraz zewnętrzną częścią stopy. Samodzielnie sędziuje fragment gry.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń wykonuje sekwencję ruchową: przyjęcie podania w biegu, zatrzymanie na jedno tempo i pivot (obróć z ostoną piłki). Odbija piłkę oburącz górą i dołem w parach z partnerem, utrzymując ciągłość wymiany. Wykonuje rzut do bramki z wyskoku po uprzednim kozłowaniu lub po podaniu od partnera. Wykorzystuje poznane elementy techniki indywidualnej w grze uproszczonej (przyjmuje piłkę, prowadzi, podaje i strzela do bramki). Wyjaśnia i stosuje w grze pojęcia taktyczne: gra w przewadze, krycie strefowe, gra 1x1, przejście do kontratak

Ocena celująca (6): Uczeń płynnie wykonuje sekwencję dwutaktu po kozłowaniu w pełnym biegu, zakończoną rzutem do kosza. Wykonuje zagrywkę górną tenisową zza linii końcowej (9 m) oraz realizuje kierunkowy atak sposobem oburącz górą nad siatką w wolne pole. Wykonuje rytm 3 kroków w biegu po podaniu zakończony dynamicznym i precyzyjnym podaniem jednorącz do wybiegającego partnera. Płynnie wykonuje zaawansowane zwody z piłką w ruchu zakończone precyzyjnym strzałem do bramki w pełnym biegu. Analizuje i omawia skuteczność rozwiązań taktycznych na boisku w wybranych grach zespołowych. Sędziuje i współorganizuje turnieje rówieśnicze.

Dział III: Lekkoatletyka

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń potrafi przemieścić się truchtem i marszem po wyznaczonej linii z zachowaniem podstawowej koordynacji rąk i nóg. Przyjmuje prawidłową, stabilną pozycję do startu niskiego z podparcia na komendy „Na miejsca” oraz „Gotów”. Wykonuje skok w dal z miejsca lub z bardzo krótkiego rozbiegu, ładując obunóż z amortyzacją zeskoku. Wykonuje rzut piłką lekarską tyłem przez głowę z miejsca, dbając o zachowanie stabilności stóp i bezpieczeństwa. Potrafi odebrać i przekazać pałeczkę sztafetową w miejscu w parach. Omawia regulamin i zasady bezpiecznego korzystania z bieżni lekkoatletycznej, rzutni i piaskownicy na boisku szkolnym. Rozróżnia i wymienia podstawowe konkurencje lekkoatletyczne (biegi, skoki, rzuty).

Ocena dostateczna (3): Uczeń reaguje natychmiastowym i dynamicznym wybiegiem z pozycji startu niskiego na sygnał startowy. Pokonuje bez zatrzymywania i bez przejścia do marszu ciągły marszobieg w stałym, spokojnym rytmie. Wykonuje skok w dal jednonóż z rozbiegu, odbijając się z wyznaczonej strefy o szerokości 1 metra i ładując na dwie ugięte nogi. Wykonuje rzut jednorącz lekkim przyborem z miejsca zza głowy, dbając o właściwy kąt wylotu i kierunek lotu. Wyjaśnia, co oznacza pojęcie fałstartu w biegach lekkoatletycznych i jakie są jego konsekwencje w biegach sprinterskich. Wymienia i tłumaczy sekwencję komend startowych do startu niskiego oraz zachowanie sprinterskie na każdej z nich

Ocena dobra (4): Uczeń pokonuje dystans 60 m ze startu niskiego z pełnym zaangażowaniem, optymalną pracą ramion i elastycznym odbiciem, nie zwalniając przed linią mety. Wykonuje skok w dal z pełnego rozbiegu z odbicia z wyznaczonej strefy z zachowaniem fazy lotu i stabilnego lądowania. Wykonuje rzut zamachowy piłką z rozbiegu (3–5 kroków), zaznaczając fazę kroku skrzyżnego i pozycję wyrzutną (łuk napięty). Wykonuje poprawne przekazanie i odebranie pałeczki sztafetowej w truchcie/lekkim biegu w parach, bez upuszczenia przyboru. Opisuje fazy skoku w dal z rozbiegu.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń prawidłowo ustawia bloki startowe pod swoje parametry, przyjmuje poprawną pozycję na komendy „Na miejsca” i „Gotów” oraz wykonuje dynamiczne wybiegnięcie z bloków. Pokonuje trasę marszobiegu lub biegu terenowego z elementami orientacji. Wykonuje sprawne, bezwzrokowe przekazanie pałeczki sztafetowej w pełnym biegu w wyznaczonej strefie zmian. Pokonuje marszobieg ciągły o charakterze tlenowym. Wyjaśnia różnicę między wysiłkiem sprinterskim (beztlenowym) a długodystansowym (tlenowym).

Ocena celująca (6): Uczeń wykazuje się nienaganną techniką biegu sprinterskiego na dystansie 60 m. Wykonuje rzut zamachowy piłką lub innym przyborem z pełnego, dynamicznego rozbiegu, nienagannie łącząc rozbieg, krok skrzyżny oraz pozycję wyrzutną z dynamicznym wyrzutem. Samodzielnie projektuje, omawia i sprawnie przeprowadza dla całej klasy fragment specjalistycznej rozgrzewki sprinterskiej lub skocznościowej. Zna przepisy dotyczące dyskwalifikacji w sprincie i sztafecie.

Dział IV: Taniec

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń maszeruje i wykonuje proste gesty rytmiczne w takt słuchanej muzyki. Wymienia nazwy polskich tańców narodowych (np. krakowiak, polonez).

Ocena dostateczna (3): Uczeń tańczy w grupie równieśniczej, starając się utrzymać wspólne tempo. Opisuje znaczenie trzymania prawidłowej postawy ciała w tańcu.

Ocena dobra (4): Uczeń odtwarza prosty układ taneczny oparty na podstawowych krokach krakowiaka lub polki. Wymienia i omawia cechy charakterystyczne wybranego tańca tradycyjnego.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń płynnie odtwarza złożony, grupowy układ choreograficzny (np. zumba). Wyjaśnia rolę rytmu i synchronizacji ruchów w tańcu zespołowym.

Ocena celująca (6): Uczeń opracowuje w zespole lub parze i bezbłędnie wykonuje dowolny układ tańca. Kreatywnie wykorzystuje ruch i ekspresję ciała do zinterpretowania charakteru utworu muzycznego.

Dział V: Relaksacja i odprężenie

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń przyjmuje pozycje wyciszające na polecenie nauczyciela (leżenie na plecach, siad skrzyżny). Rozróżnia pojęcie zmęczenia fizycznego od stanu spoczynku organizmu.

Ocena dostateczna (3): Uczeń wykonuje proste ćwiczenia oddechowe i podstawowe rozciąganie grup mięśniowych. Wyjaśnia, jak aktywność ruchowa na świeżym powietrzu wpływa na samopoczucie.

Ocena dobra (4): Uczeń samodzielnie wykonuje ćwiczenia rozciągające (stretching) z elementami jogi. Wymienia korzyści z regularnego ruchu na świeżym powietrzu dla zdrowia psychicznego.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń stosuje techniki relaksacyjne po intensywnym wysiłku. Przedstawia różne techniki relaksacyjne i ćwiczenia wyciszające organizm.

Ocena celująca (6): Uczeń samodzielnie i płynnie wykonuje zestaw ćwiczeń z elementami jogi dynamicznej. Wyjaśnia fizjologiczny wpływ relaksacji na obniżenie tętna i redukcję napięcia mięśniowego.

Dział VI: Monitorowanie aktywności i sprawności fizycznej

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń przyjmuje pozycje wyjściowe do wykonania prób sprawności fizycznej. Zna pojęcie tętna i wie, dlaczego bada się je przed i po wysiłku.

Ocena dostateczna (3): Uczeń wykonuje testy sprawności fizycznej i zapisuje swoje wyniki. Nazywa i charakteryzuje wybrane próby sprawności fizycznej.

Ocena dobra (4): Uczeń samodzielnie mierzy i zapisuje tętno przed i po wysiłku fizycznym. Obsługuje aplikacje i urządzenia (smartwatch, krokomiernik) do monitorowania aktywności fizycznej i tętna.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń rejestruje i porównuje swoje wyniki testów sprawnościowych na przestrzeni półrocza lub roku szkolnego. Analizuje podstawowe dane z krokomierza, pulsometru lub innej aplikacji mobilnej.

Ocena celująca (6): Uczeń monitoruje swoją aktywność i tętno, wyciąga wnioski i na ich podstawie wyznacza cele kondycyjne. Porównuje własne wyniki z normami sprawności fizycznej i precyzyjnie określa obszary do poprawy.

Dział VII: Sprawność fizyczna w służbach mundurowych (dział fakultatywny)

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń podejmuje próby pokonania uproszczonych przeszkód gimnastycznych. Wymienia zawody wymagające szczególnej sprawności fizycznej (policjant, strażak, żołnierz).

Ocena dostateczna (3): Uczeń wykonuje w podstawowym zakresie uginanie ramion w podporze przodem (pompek). Wyjaśnia, dlaczego sprawność fizyczna jest kluczowa dla bezpieczeństwa w zawodach mundurowych.

Ocena dobra (4): Uczeń pokonuje uproszczony tor przeszkód z elementami czołgania i skoków na miarę swoich możliwości. Wymienia próby sprawnościowe stosowane w rekrutacji do Wojska Polskiego.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń wykonuje próby sprawnościowe (np. podciąganie na drążku, bieg po kopercie) z zachowaniem techniki. Omawia szczegółowo testy rekrutacyjne stosowane w Policji oraz Państwowej Straży Pożarnej.

Ocena celująca (6): Uczeń sprawnie pokonuje zwinnościowy tor przeszkód inspirowany testami do służb mundurowych w określonym czasie. Potrafi samodzielnie zaprojektować i zaprezentować prosty tor przeszkód dla rówieśników.

Dział VIII: Bezpieczeństwo w aktywności fizycznej

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń właściwie dobiera kompletny strój sportowy i obuwie do miejsca lekcji (sala/boisko/plener). Omawia regulamin sali gimnastycznej i boiska szkolnego.

Ocena dostateczna (3): Uczeń porusza się bezpiecznie podczas gier zespołowych, unikając kolizji z rówieśnikami. Opisuje zasady bezpiecznego korzystania ze sprzętu i przyborów sportowych.

Ocena dobra (4): Uczeń wykonuje podstawowe elementy samoasekuracji przy upadkach w grach i ćwiczeniach gimnastycznych. Omawia zasady asekuracji partnera w ćwiczeniach gimnastycznych wymagających współpracy.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń samodzielnie wybiera bezpieczne miejsca do uprawiania zabaw i rekreacji ruchowej. Omawia sposoby zapobiegania najczęstszym urazom i kontuzjom w sporcie (skręcenia, stłuczenia).

Ocena celująca (6): Uczeń wspomaga nauczyciela w asekuracji rówieśników podczas trudniejszych ćwiczeń zwinnościowych. Planuje aktywność fizyczną nad wodą, w górach i w terenie zielonym z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa.

Dział IX: Kompetencje społeczne

Ocena dopuszczająca (2): Uczeń aktywnie uczestniczy w grach, szanując decyzje sędziego oraz przeciwników. Wyjaśnia znaczenie podstawowej zasady fair play w sporcie i życiu codziennym.

Ocena dostateczna (3): Uczeń współdziała w grupie podczas realizacji prostych zadań ruchowych. Wyjaśnia zasady kulturalnego kibicowania i stosuje je podczas lekcji.

Ocena dobra (4): Uczeń komunikuje się konstruktywnie w zespole i buduje pozytywne relacje w parach. Wyjaśnia, jak respektowanie reguł gry wpływa na bezpieczeństwo i atmosferę rywalizacji.

Ocena bardzo dobra (5): Uczeń pełni funkcję organizatora, sędziego pomocniczego lub kulturalnego kibica w klasie. Identyfikuje i kontroluje emocje towarzyszące wygranej oraz przegranej.

Ocena celująca (6): Uczeń współpracuje w grupie i aktywnie wspiera oraz motywuje rówieśników o niższej sprawności fizycznej. Rozwiązuje drobne nieporozumienia i konflikty w grupie w sposób bezkonfliktowy, oparty na dialogu.

Ocena śródroczna i roczna z wychowania fizycznego ustalana jest na podstawie łącznej analizy wszystkich czterech obszarów:

- wymagań edukacyjnych,
- systematyczności,
- aktywności i zaangażowania,
- aktywności dodatkowej.

Przy ustalaniu ocen bieżących nauczyciel uwzględni:

- indywidualne możliwości ucznia,
- jego postępy w monitorowaniu umiejętności i wiedzy,
- aktywność ucznia na lekcji,
- systematyczny udział w lekcjach wychowania fizycznego.

Lukasz Ziętowski

nauczyciele wychowania fizycznego

Zasady oceniania na lekcjach wychowania fizycznego w klasie VII

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - **Sprawdziany umiejętności ruchowych:** Nauczyciel przeprowadza sprawdziany praktyczne w celu oceny stopnia opanowania przez ucznia podstawowych umiejętności ruchowych oraz techniki wykonania ćwiczeń (np. sprawdzian kozłowania i rzutu do kosza w koszykówce)
 - **Zadania kontrolne (zadania ruchowe wykonywane na bieżąco):** Nauczyciel na bieżąco monitoruje postępy ucznia poprzez realizację określonych zadań ruchowych zgodnych z wymaganiami edukacyjnymi (np. wykonanie serii ćwiczeń koordynacyjnych). Oceną jest bieżąca informacja zwrotna.
 - **Testy i sprawdziany wiedzy oraz rozmowy z uczniem:** Nauczyciel sprawdza wiadomości ucznia z zakresu treści programowych wychowania fizycznego poprzez testy pisemne, krótkie sprawdziany lub rozmowy ustne (np. test z zasad gry w siatkówkę lub rozmowa na temat bezpieczeństwa podczas ćwiczeń).
 - **Obserwacja techniki wykonania ćwiczeń:** Nauczyciel ocenia osiągnięcia ucznia poprzez obserwację sposobu wykonywania ćwiczeń podczas lekcji, koncentrując się na poziomie opanowania umiejętności ruchowych i poprawności technicznej (np. obserwacja techniki biegu i skoku)
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 Statutu szkoły, obejmuje: testy, sprawdziany, karty sprawności fizycznej, plakaty, gazetki.
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - brał aktywny udział w lekcjach WF (uzyskał oceny bieżące minimum dobre z obszarów systematyczność/aktywność),
 - posiada zaliczone wymagane sprawdziany lub zadania praktyczne przewidziane programem nauczania,
 - nie unikał ćwiczeń oraz wykazywał zaangażowanie i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

Podpis nauczyciela

Lukasz Strępiński

SZKOŁA PODSTAWOWA

im. Jana Brzechwy w Radawnicy

ul. Szkolna 2 77-400 Radawnica

tel./fax: 67 265 92 97

Wymagania edukacyjne klasa 7 edukacja zdrowotna

Ocena dopuszczająca (2)

- Z pomocą nauczyciela wymieniasz objawy dojrzałości fizycznej i psychicznej oraz zasady higieny osobistej i intymnej.
- Wskazujesz różnicę między prawidłowym odżywianiem a zaburzeniami łaknienia (np. głodzeniem się).
- Znasz numery telefonów zaufania i wiesz, do kogo zwrócić się o pomoc w kryzysie psychicznym lub emocjonalnym.
- Wymieniasz etapy pierwszej pomocy przy braku oddechu (resuscytacja) i zasady wzywania służb ratunkowych.
- Wskazujesz konsekwencje zdrowotne sięgania po e-papierosy, alkohol, leki bez recepty czy narkotyki.

Ocena dostateczna (3)

- Samodzielnie opisujesz zasady budowania dojrzałych relacji rówieśniczych opartych na wzajemnym szacunku i akceptacji.
- Charakteryzujesz zaburzenia odżywiania (anoreksja, bulimia, ortoreksja) i wyjaśniasz niebezpieczeństwa stosowania drastycznych diet.
- Odróżniasz chwilowy spadek nastroju od depresji oraz wymieniasz sygnały świadczące o tym, że ktoś potrzebuje pomocy specjalisty.
- Opisujesz krok po kroku schemat resuscytacji krążeniowo-oddechowej (RKO) oraz zasadę działania defibrylatora AED.
- Wyjaśniasz, jak uzależnienia od substancji psychoaktywnych oraz mediów społecznościowych niszczą zdrowie i relacje z bliskimi.

Ocena dobra (4)

- Omawiasz znaczenie profilaktyki zdrowotnej (szczepienia, badania kontrolne, samobadanie) oraz rolę snu i diety w budowaniu odporności.
- Wyjaśniasz pojęcie dobrostanu psychicznego i proponujesz konstruktywne metody radzenia sobie ze stresem, presją grupy oraz hejtem.
- Analizujesz mechanizm powstawania uzależnień i podajesz argumenty chroniące przed eksperymentowaniem z substancjami szkodliwymi.
- Demonstrujesz na manekinie lub w symulacji prawidłowe wykonanie RKO z użyciem AED oraz postępowanie przy masywnych krwotokach.
- Opisujesz zasady wyznaczania własnych granic i asertywnej komunikacji w relacjach z innymi.

Ocena bardzo dobra (5)

- Analizujesz wpływ idealnych wizerunków z mediów społecznościowych na postrzeganie własnego ciała, samoocenę i zaburzenia odżywiania.
- Charakteryzujesz biologiczne i psychologiczne mechanizmy uzależnień oraz wskazujesz ścieżki szukania profesjonalnej terapii.
- Samodzielnie oceniasz wiarygodność informacji o zdrowiu znajdujących w sieci (odróżniasz fakty medyczne od mitów i reklamy).

- Sprawnie kierujesz zespołem podczas symulacji udzielania pierwszej pomocy w złożonych sytuacjach zagrożenia życia.

Ocena celująca (6)

- Posiadasz wiedzę z zakresu zdrowia publicznego i medycyny zapobiegawczej wykraczającą poza program klasy 7.
- Inicjujesz i organizujesz na terenie szkoły akcje edukacyjne (np. warsztaty z pierwszej pomocy, kampanię o zdrowiu psychicznym lub o krwiodawstwie).
- Promujesz postawę lidera zdrowego stylu życia i aktywnie przeciwdziałasz stygmatyzacji kryzysów psychicznych w środowisku szkolnym.

Ocena z edukacji zdrowotnej w klasie 7 kładzie nacisk na umiejętność reagowania w sytuacjach kryzysowych, krytyczne myślenie wobec treści w mediach oraz dojrzałość w relacjach i dbaniu o zdrowie psychiczne.

Symulacje ratownicze i pierwsza pomoc

- **Ćwiczenia z RKO i AED:** Pokaz prawidłowego wykonania resuscytacji krążeniowo-oddechowej na manekinie (w rytmie 30:2) oraz obsługa тренаżera defibrylatora AED.
- **Masywne krwotoki i urazy:** Demonstracja zakładania opatrunku uciskowego oraz postępowania przy złamaniach i urazach w symulowanych warunkach.

Studia przypadków

- **Reagowanie na kryzys psychiczny:** Analiza opisanej sytuacji problemowej (np. rozpoznanie sygnałów depresji u rówieśnika) oraz zaplanowanie ścieżki pomocy z wykorzystaniem telefonów zaufania i wsparcia specjalistów.
- **Weryfikacja mitów medycznych:** Analiza posta lub artykułu z sieci pod kątem odróżniania faktów medycznych od fake newsów, diet cud i szkodliwych porad internetowych.

Scenki dramatyczne i asertywność

- **Stawianie granic:** Odgrywanie w parach sytuacji wymagających asertywnej odmowy (np. presja na sięgnięcie po substancje psychoaktywne lub przekraczanie granic w relacjach intymnych).
- **Komunikacja bez przemocy:** Pokaz rozwiązywania konfliktów rówieśniczych przy użyciu komunikatu typu „Ja” zamiast oskarżeń.

Projekty i analizy krytyczne

- **Kampania profilaktyczna:** Stworzenie w grupach infografiki, ulotki lub spotu na temat zdrowia psychicznego, ciałopozytywności czy zagrożeń związanych z e-papierosami i substancjami psychoaktywnymi.
- **Analiza wizerunku w sieci:** Przygotowanie krótkiego projektu ukazującego wpływ filtrów i nierealistycznych wzorców urody z social mediów na samoocenę nastolatków i zaburzenia odżywiania.

Karty refleksji i samoocena

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the
the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the
the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the
the sixteenth is the fact that the
the seventeenth is the fact that the
the eighteenth is the fact that the
the nineteenth is the fact that the
the twentieth is the fact that the
the twenty-first is the fact that the
the twenty-second is the fact that the
the twenty-third is the fact that the
the twenty-fourth is the fact that the
the twenty-fifth is the fact that the
the twenty-sixth is the fact that the
the twenty-seventh is the fact that the
the twenty-eighth is the fact that the
the twenty-ninth is the fact that the
the thirtieth is the fact that the
the thirty-first is the fact that the
the thirty-second is the fact that the
the thirty-third is the fact that the
the thirty-fourth is the fact that the
the thirty-fifth is the fact that the
the thirty-sixth is the fact that the
the thirty-seventh is the fact that the
the thirty-eighth is the fact that the
the thirty-ninth is the fact that the
the fortieth is the fact that the
the forty-first is the fact that the
the forty-second is the fact that the
the forty-third is the fact that the
the forty-fourth is the fact that the
the forty-fifth is the fact that the
the forty-sixth is the fact that the
the forty-seventh is the fact that the
the forty-eighth is the fact that the
the forty-ninth is the fact that the
the fiftieth is the fact that the
the fifty-first is the fact that the
the fifty-second is the fact that the
the fifty-third is the fact that the
the fifty-fourth is the fact that the
the fifty-fifth is the fact that the
the fifty-sixth is the fact that the
the fifty-seventh is the fact that the
the fifty-eighth is the fact that the
the fifty-ninth is the fact that the
the sixtieth is the fact that the
the sixty-first is the fact that the
the sixty-second is the fact that the
the sixty-third is the fact that the
the sixty-fourth is the fact that the
the sixty-fifth is the fact that the
the sixty-sixth is the fact that the
the sixty-seventh is the fact that the
the sixty-eighth is the fact that the
the sixty-ninth is the fact that the
the seventieth is the fact that the
the seventy-first is the fact that the
the seventy-second is the fact that the
the seventy-third is the fact that the
the seventy-fourth is the fact that the
the seventy-fifth is the fact that the
the seventy-sixth is the fact that the
the seventy-seventh is the fact that the
the seventy-eighth is the fact that the
the seventy-ninth is the fact that the
the eightieth is the fact that the
the eighty-first is the fact that the
the eighty-second is the fact that the
the eighty-third is the fact that the
the eighty-fourth is the fact that the
the eighty-fifth is the fact that the
the eighty-sixth is the fact that the
the eighty-seventh is the fact that the
the eighty-eighth is the fact that the
the eighty-ninth is the fact that the
the ninetieth is the fact that the
the ninety-first is the fact that the
the ninety-second is the fact that the
the ninety-third is the fact that the
the ninety-fourth is the fact that the
the ninety-fifth is the fact that the
the ninety-sixth is the fact that the
the ninety-seventh is the fact that the
the ninety-eighth is the fact that the
the ninety-ninth is the fact that the
the hundredth is the fact that the

Zasady oceniania na lekcjach edukacji zdrowotnej w klasie VII

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób: praca w grupie (np. odgrywanie scenek), plakaty, karty pracy, kartkówki, aktywność.
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje: karty pracy uczniów zbiera w teczce bądź wkleja do zeszytu, kartkówki przechowywane w szkole.
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - aktywnie uczestniczył w lekcji
 - uczestniczył w konkursie
 - angażował się w akcje prozdrowotne

Podpis nauczyciela

Smata A.

Wymagania edukacyjne z Biologii – Klasa 7

Ocena dopuszczająca (2)

Żeby otrzymać ocenę dopuszczającą, wykonujesz proste zadania przy pomocy nauczyciela i znasz podstawowe pojęcia z biologii człowieka:

- Organizm człowieka i aparat ruchu: Wymieniasz podstawowe tkanki zwierzęce (nabłonkowa, mięśniowa, nerwowa, łączna). Wskazujesz na sobie lub modelu główne elementy szkieletu (czaszka, kręgosłup, klatka piersiowa, kości kończyn).
- Układ pokarmowy i krążenia: Rozpoznajesz na schemacie narządy układu pokarmowego (jama ustna, przełyk, żołądek, jelita, wątroba, trzustka). Wiesz, do czego służy krew i wskażesz serce jako pompę tłoczącą krew.
- Układy oddechowy, wydalniczy i regulacja: Wskazujesz płuca i nerki jako główne narządy wymiany gazowej i wydalania. Wiesz, że układ nerwowy odbiera sygnały ze środowiska, a narządy zmysłów (oko, ucho) pozwalają nam widzieć i słyszeć.
- Rozmnażanie i zdrowie: Wskazujesz podstawowe narządy rozrodcze męskie i żeńskie. Wiesz, czym jest higiena i dlaczego używki (papierosy, alkohol, narkotyki) są szkodliwe dla zdrowia.

Ocena dostateczna (3)

Żeby otrzymać ocenę dostateczną, opanowujesz najważniejsze wiadomości i samodzielnie wykonujesz typowe zadania:

- Organizm człowieka i aparat ruchu: Opisujesz funkcje skóry (np. ochrona, termoregulacja). Podajesz rolę szkieletu i mięśni oraz wymieniasz zasady dbania o kręgosłup (profilaktyka wad postawy).
- Układ pokarmowy i krążenia: Wymieniasz główne składniki pokarmowe (białka, cukry, tłuszcze, witaminy, woda) i ich rolę. Opisujesz drogę pokarmu w organizmie. Podajesz skład krwi (krwinki czerwone, białe, płytki krwi, osocze) i opisujesz budowę serca.
- Układ oddechowy i wydalniczy: Rozróżniasz oddychanie komórkowe od wymiany gazowej. Opisujesz drogę powietrza w układzie oddechowym oraz wymieniasz narządy tworzące układ wydalniczy (nerki, moczowody, pęcherz, cewka).
- Regulacja i zmysły: Wyjaśniasz różnicę między układem nerwowym a hormonalnym. Opisujesz budowę oka i ucha oraz podajesz funkcje zmysłów smaku, powonienia i dotyku.
- Rozmnażanie i rozwój: Opisujesz żeński cykl miesięczkowy i wymieniasz etapy rozwoju człowieka od poczęcia do starości.

Ocena dobra (4)

Żeby otrzymać ocenę dobrą, sprawnie posługujesz się wiedzą z podręcznika i potrafisz łączyć ze sobą procesy zachodzące w ciele:

- Organizm człowieka i aparat ruchu: Wyjaśniasz, jak współdziałają ze sobą kości, stawy i mięśnie podczas ruchu. Opisujesz rolę skóry w wywoływaniu dreszczy i wydzielaniu potu.

- Układ pokarmowy i krążenia: Szczegółowo opisujesz proces trawienia poszczególnych składników (białek, tłuszczów, cukrów) w konkretnych odcinkach przewodu pokarmowego z udziałem enzymów. Porównujesz krwiobieg duży i mały. Wyjaśniasz różnicę między odpornością swoistą a nieswoistą oraz czynną (szczepionki) a bierną (surowica).
- Układ oddechowy i wydalniczy: Wyjaśniasz mechanizm wdechu i wydechu (rola przepony i mięśni międzyżebrowych). Opisujesz powstawanie moczu pierwotnego i ostatecznego w nefronie.
- Regulacja i zmysły: Opisujesz budowę neuronu. Wyjaśniasz pojęcie odruchu bezwarunkowego i warunkowego na przykładach. Opisujesz wady wzroku (krótkowzroczność i dalekowzroczność) oraz sposoby ich korekcji.
- Rozmnażanie i homeostaza: Wyjaśniasz, na czym polega zapłodnienie i jaką rolę odgrywa łożysko podczas ciąży. Definiujesz pojęcie homeostazy (równowagi wewnętrznej organizmu).

Ocena bardzo dobra (5)

Żeby otrzymać ocenę bardzo dobrą, dogłębnie rozumiesz fizjologię człowieka, wyciągasz wnioski i sprawnie analizujesz zależności biologiczne:

- Organizm człowieka i aparat ruchu: Wykazujesz na przykładach ścisłą zależność między budową tkanki (np. nabłonka, mięśnia, kości) a funkcją, jaką pełni w ciele.
- Układ pokarmowy i krążenia: Analizujesz rolę wątroby i trzustki jako gruczołów trawiennych. Wyjaśniasz mechanizm krzepnięcia krwi, grupy krwi (system AB0 i Rh) oraz pojęcie konfliktu serologicznego.
- Oddech, wydalanie i regulacja: Szczegółowo wyjaśniasz proces wymiany gazowej pęcherzykowej i tkankowej na zasadzie dyfuzji. Wyjaśniasz mechanizm działania sprzężenia zwrotnego w układzie hormonalnym (np. regulacja poziomu glukozy przez insulinę i glukagon).
- Zmysły, rozmnażanie i homeostaza: Wyjaśniasz rolę ucha wewnętrznego w utrzymaniu równowagi ciała. Analizujesz wpływ hormonów płciowych na dojrzewanie. Wyjaśniasz, jak brak homeostazy prowadzi do chorób cywilizacyjnych (np. cukrzycy, nadciśnienia, miażdżycy) i uzależnień.

Ocena celująca (6)

Żeby otrzymać ocenę celującą rozwiązujesz trudne zadania problemowe i wykazujesz pasję do anatomii:

- Swobodnie łączysz wiedzę z różnych układów narządów i wyjaśniasz, jak wspólnie utrzymują one organizm przy życiu.
- Potrafisz zinterpretować przykładowe wyniki podstawowych badań laboratoryjnych (np. morfologii krwi, badania ogólnego moczu) lub analizujesz schematy medyczne (np. EKG).
- Bierzesz czynny udział w konkursach biologicznych

Śniata A.

Zasady oceniania na lekcjach biologii w klasie VII

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób: sprawdziany zapowiedziane, kartkówki zapowiedziane i niezapowiedziane, odpowiedź ustna, zadania z zeszytu ćwiczeń.
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje: sprawdziany i kartkówki są przechowywane w szkole.
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - wykonuje zadania domowe dla chętnych
 - aktywnie uczestniczy w lekcjach
 - bierze udział w konkursach
 - systematycznie prowadził zeszyt przedmiotowy

Podpis nauczyciela

Smiatek

SZKOŁA PODSTAWOWA
im. Jana Brzechwy w Radawnicy
ul. Szkolna 2 77-400 Radawnica
tel./fax: 67 265 92 97

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z MATEMATYKI

*KLASA VII – SZKOŁA PODSTAWOWA IM. JANA
BRZECHWY W RADAWNICY*

ROK SZKOLNY 2026/2027

Ramy oceniania i poziomy operacji poznawczych

Ocena szkolna / Poziom	Poziom taksonomiczny	Czasowniki operacyjne	Charakterystyka osiągnięć ucznia
Celująca (6)	Tworzenie i Ewaluacja (Niemierko: E/F)	projektuje, uogólnia, formuluje wnioski, ocenia, udowadnia	Uczeń samodzielnie formułuje hipotezy, dostrzega i udowadnia zaawansowane zależności oraz tworzy niestandardowe strategie rozwiązań.
Bardzo dobra (5)	Zastosowanie w sytuacjach problemowych (Niemierko: D)	analizuje, uzasadnia, interpretuje, rozwiązuje, dowodzi	Uczeń analizuje nietypowe problemy, łączy wiedzę z różnych działów, samodzielnie uzasadnia kroki i przeprowadza proste dowody geometryczne.
Dobra (4)	Zastosowanie w sytuacjach typowych (Niemierko: C)	stosuje, oblicza, przekształca, rysuje, rozwiazuje typowe	Uczeń sprawnie wykonuje obliczenia według znanych algorytmów, rozwiązuje typowe zadania tekstowe, poprawnie posługuje się symboliką i przyborami.
Dostateczna (3)	Rozumienie wiadomości (Niemierko: B)	wyjaśnia, opisuje, porównuje, ilustruje, interpretuje proste	Uczeń rozumie podstawowe pojęcia matematyczne, potrafi wyjaśnić proste zależności geometryczne i liczbowe oraz wykonać podstawowe operacje.
Dopuszczająca (2)	Zapamiętanie wiadomości (Niemierko: A)	wymienia, definiuje, rozpoznaje, wskazuje, odtwarza, odczytuje	Uczeń odtwarza podstawowe wzory i pojęcia, rozpoznaje podstawowe figury, bryły oraz reguły rachunkowe z pomocą nauczyciela.
Niedostateczna (1)	Brak minimalnych osiągnięć	brak działań	Uczeń nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą nawet przy maksymalnym wsparciu nauczyciela.

Szczegółowe wymagania przedmiotowe na poszczególne oceny

Dział podstawy programowej	Dopuszczający (Poziom A)	Dostateczny (Poziom B)	Dobry (Poziom C)	Bardzo dobry (Poziom D)	Celujący (Poziom E/F)
I. Potęgi o podstawach wymiernych	Zapisuję iloczyn jednakowych liczb wymiernych w postaci potęgi. Rozpoznaję podstawę i wykładnik potęgi.	Obliczam wartości potęg liczb wymiernych o wykładniku naturalnym. Mnożę i dzielę potęgi o tych samych podstawach.	Mnożę potęgi o różnych podstawach i jednakowych wykładnikach. Stosuję twierdzenie o potęgowaniu potęgi.	Odczytuję i zapisuję duże i małe liczby w notacji wykładniczej $a \cdot 10^k$ w prostych sytuacjach praktycznych.	Rozwiązuję złożone zadania tekstowe z zastosowaniem praw działań na potęgach, uogólniając zależności.
II. Pierwiastki kwadratowe i sześciennie	Rozpoznaję symbole pierwiastka drugiego i trzeciego stopnia. Znam definicję pierwiastka kwadratowego i sześciennego.	Obliczam wartości pierwiastków kwadratowych i sześciennych z liczb będących dokładnymi kwadratami/sześcianami liczb wymiernych.	Obliczam pierwiastek z iloczynu i ilorazu dwóch liczb wymiernych. Wyłączam liczbę przed pierwiastek i włączam pod znak pierwiastka.	Szacuję wielkość pierwiastka (znajduję np. liczbę całkowitą a taką, że $a \leq \sqrt[n]{x} < a + 1$). Porównuję pierwiastki z liczbami.	Wykonuję zaawansowane działania na pierwiastkach i potęgach, usuwam niewymierność z mianownika, uzasadniam zależności.
III. Tworzenie wyrażeń algebraicznych	Rozpoznaję jednomiany oraz proste sumy algebraiczne. Wskazuję zmienne występujące w wyrażeniach.	Zapisuję proste opisy słowne działań w postaci wyrażeń algebraicznych jednej zmiennej. Obliczam wartość liczbową wyrażenia.	Zapisuję zależności przedstawione w zadaniach w postaci wyrażeń algebraicznych jednej lub kilku zmiennych (np. zadanie o kasztanach).	Zapisuję skomplikowane zależności wieloetapowe. Przekształcam wyrażenia do najprostszej postaci, analizując strukturę.	Tworzę ogólne wzory algebraiczne opisujące skomplikowane i nietypowe zależności matematyczne z życia codziennego.
IV. Przekształcanie wyrażeń algebraicznych	Porządkuję proste jednomiany (np. $3 \cdot a \cdot 2 \cdot b$). Wskazuję współczynnik liczbowy jednomianu.	Redukuję wyrazy podobne w prostych sumach algebraicznych. Dodaję i odejmuję proste sumy w nawiasach.	Mnożę sumę algebraiczną przez jednomian. Mnożę dwumian przez dwumian, wykonując redukcję wyrazów podobnych.	Wykonuję złożone działania na wyrażeniach algebraicznych, łącząc mnożenie sum z redukcją i porządkowaniem.	Uzasadniam tożsamości algebraiczne i dowodzę ogólnych własności liczb za pomocą przekształceń algebraicznych.
V. Obliczenia procentowe	Znam pojęcie procentu. Zamieniam proste procenty na ułamki zwykłe i	Przedstawiam część danej wielkości jako procent tej wielkości.	Obliczam liczbę o $p\%$ większą/mniejszą od danej. Obliczam, jaki procent jednej	Rozwiązuję wieloetapowe zadania tekstowe, w tym problemy dotyczące	Analizuję, modeluję i krytycznie oceniam złożone problemy ekonomiczne z zastosowaniem

Dział podstawy programowej	Dopuszczający (Poziom A)	Dostateczny (Poziom B)	Dobry (Poziom C)	Bardzo dobry (Poziom D)	Celujący (Poziom E/F)
	dziesiętne (np. 50%, 25%, 10%).	Obliczam procent z danej liczby w prostych sytuacjach.	liczby stanowi druga, oraz liczbę z danego procentu.	wielokrotnych podwyżek lub obniżek danej ceny.	narzędzi procentowych.
VI. Równania z jedną niewiadomą	Sprawdzam, czy podana liczba spełnia dane proste równanie stopnia pierwszego.	Rozwiązuję proste równania pierwszego stopnia metodą równań równoważnych (np. typu $x + a = b$).	Rozwiązuję równania, które po prostych przekształceniach sum algebraicznych sprowadzają się do równań pierwszego stopnia.	Rozwiązuję zadania tekstowe za pomocą równań, w tym zadania oparte na obliczeniach procentowych. Przekształcam proste wzory.	Przekształcam złożone wzory fizyczne i geometryczne. Układam i rozwiązuję równania dla nietypowych problemów problemowych.
VIII. Własności figur na płaszczyźnie	Rozpoznaję kąty przyległe, wierzchołkowe, naprzemianległe i odpowiadające. Znam cechy przystawania trójkątów.	Stosuję twierdzenie o sumie kątów w trójkącie. Wykorzystuję własności kątów przyległych i wierzchołkowych w obliczeniach.	Stosuję własności prostych równoległych i kątów naprzemianległych. Wykorzystuję cechy przystawania trójkątów w typowych zadaniach.	Stosuję nierówność trójkąta (warunek zbudowania trójkąta). Przeprowadzam proste dwuetapowe dowody geometryczne.	Konstruuje i przeprowadzam zaawansowane dowody geometryczne z wykorzystaniem cech przystawania trójkątów i kątów.
IX. Wielokąty i osie symetrii	Znam pojęcie wielokąta foremnego. Rozpoznaję figury osiowoosymetryczne na rysunkach.	Wskazuję osie symetrii w znanych figurach (kwadrat, prostokąt, trójkąt równoramienny).	Obliczam miary kątów wielokątów foremnych poprzez ich podział na trójkąty.	Rozwiązuję zadania łączące własności wielokątów foremnych, ich obwodów oraz symetrii w układzie współrzędnych.	Dowodzę ogólnych własności wielokątów foremnych i figur symetrycznych na płaszczyźnie.
X. Twierdzenie Pitagorasa i figury	Zna treść i zapisuje wzór twierdzenia Pitagorasa dla danego trójkąta prostokątnego o oznaczonych bokach.	Oblicza długość przeciwprostokątnej przy danych długościach przyprostokątnych w prostych przypadkach liczbowych.	Samodzielnie oblicza długość trzeciego boku trójkąta prostokątnego (przyprostokątnej lub przeciwprostokątnej).	Stosuje twierdzenie Pitagorasa w wieloetapowych zadaniach geometrycznych na płaszczyźnie (obliczanie wysokości, przekątnych).	Przeprowadza zaawansowane dowody geometryczne z wykorzystaniem twierdzenia Pitagorasa i cech przystawania trójkątów
XI. Oś liczbową i układ	Zaznaczam i odczytuję punkty	Zaznaczam na osi liczbowej	Rysuję w układzie współrzędnych	Obliczam długość odcinka, którego	Dla danych punktów kratowych A i B

Dział podstawy programowej	Dopuszczający (Poziom A)	Dostateczny (Poziom B)	Dobry (Poziom C)	Bardzo dobry (Poziom D)	Celujący (Poziom E/F)
współrzędnych	na osi liczbowej. Odczytuję współrzędne punktów kratowych na płaszczyźnie.	przedziały liczb spełniające proste warunki, np. $x \geq 2$ lub $x < -3$.	punkty kratowe o danych współrzędnych całkowitych (dowolnego znaku).	końce są punktami kratowymi w układzie współrzędnych (na siatce kwadratowej).	znajduję inne punkty kratowe należące do prostej AB. Analizuję położenie figur.
XII. Geometria przestrzenna	Rozpoznaję graniastosłupy proste i ostrosłupy. Wskazuję ich wierzchołki, krawędzie i ściany.	Rozpoznaję słatki graniastosłupów prostych i ostrosłupów. Znam pojęcie bryły prawidłowej.	Obliczam pola powierzchni i objętości graniastosłupów prostych i prawidłowych przy bezpośrednio danych krawędziach.	Wykorzystuję podane zależności między krawędziami do obliczania objętości i pól graniastosłupów i prostych ostrosłupów.	Rozwiązuję nietypowe zadania przestrzenne wymagające analizy ślatek, przekrojów lub brył złożonych bez gotowych algorytmów.
XIII-XIV. Kombinatoryka, statystyka i prawdopodobieństwo	Odczytuję i interpretuję proste dane przedstawione w tabelach oraz na diagramach słupkowych lub kołowych.	Obliczam średnią arytmetyczną kilku liczb naturalnych w prostych przypadkach.	Tworzy diagramy słupkowe i kołowe oraz wykresy liniowe na podstawie zebranych danych. Zliczam proste obiekty.	Wyznaczam zbiory obiektów metodą zliczania (bez reguł mnożenia). Obliczam prawdopodobieństwo w prostych rzutach kostką/monetą.	Planuję i opracowuję miniaturowe badania statystyczne, wyciągając krytyczne wnioski z rozkładu prawdopodobieństwa.

Włodek

Zasady oceniania na lekcjach matematyki w klasie siódmej

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z podstawy programowej i realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - aktywność na lekcji,
 - odpowiedź ustna (samodzielne rozwiązywanie zadań przy tablicy)
 - praca pisemna (kartkówki, sprawdziany, prace klasowe)
 - praca samodzielna i w grupach,
 - ocena za prowadzenie zeszytu
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje:
 - karty pracy,
 - bryły geometryczne,
 - gry planszowe i multimedialne
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - prowadzi zeszyt przedmiotowy
 - bierze aktywny udział w lekcji
 - zawsze jest przygotowany do lekcji,
 - wykonuje prace dodatkowe dla chętnych,
 - w zależności od potrzeb uczestniczy w zajęciach dodatkowych,
 - zalicza na czas prace pisemne, poprawia złe oceny

Podpis nauczyciela

KLASA VII SZKOŁY PODSTAWOWEJ — ROK SZKOLNY 2026/2027

DZIAŁ I: Europa po Kongresie Wiedeńskim i rewolucja przemysłowa

Poziom / Ocena	Szczegółowe kryteria wymagań (Uczeń...)
Ocena dopuszczająca (2) [Zapamiętywanie]	- wskazuję dokładną datę kongresu wiedeńskiego (1815 r.); - wymieniam główne państwa decydujące na kongresie (Rosja, Prusy, Austria, Wielka Brytania, Francja); - wymieniam 3 zasady kongresu wiedeńskiego (restauracja, legitymizm, równowaga sił); - podaję przykłady kluczowych wynalazków rewolucji przemysłowej (maszyna parowa, kolej, telegraf); - poprawnie definiuję pojęcia: rewolucja przemysłowa, industrializacja, fabryka.
Ocena dostateczna (3) [Rozumienie]	- opisuję zmiany granic w Europie i na ziemiach polskich dokonane na kongresie wiedeńskim (powstanie Królestwa Polskiego, Wolnego Miasta Krakowa, W. Ks. Poznańskiego); - wyjaśniam przydatność i znaczenie wynalazków technicznych I połowy XIX wieku dla transportu i komunikacji; - opisuję, jak powstały nowe grupy społeczne: burżuazja (kapitałiści) oraz robotnicy (proletariat); - przedstawiam trudne warunki pracy i życia robotników (kwestia robotnicza, praca dzieci).
Ocena dobra (4) [Zastosowanie]	- wskazuję na mapie zasięg rewolucji przemysłowej oraz główne ośrodki miejskie i przemysłowe w Europie i na ziemiach polskich; - porządkuję chronologicznie wydarzenia z lat 1815-1848; - wyjaśniam związek przyczynowo-skutkowy między wynalezieniem maszyny parowej a gwałtownym rozwojem miast (procesy urbanizacji).
Ocena bardzo dobra (5) [Analiza]	- analizuję społeczne i polityczne następstwa rewolucji przemysłowej (powstanie pierwszych związków zawodowych i narodziny ruchu robotniczego); - wyjaśniam, jak zasada równowagi sił zadecydowała o nowym ładzie geopolitycznym w Europie; - porównuję i oceniam warunki życia różnych grup społecznych w miastach przemysłowych.
Ocena celująca (6) [Tworzenie / Ocenianie]	- samodzielnie oceniam długofalowe ekologiczne i cywilizacyjne skutki rewolucji przemysłowej z perspektywy współczesnego świata; - argumentuję własne stanowisko w dyskusji klasowej na temat: „Czy ład wiedeński zapobiegł konfliktom w Europie, czy tylko sztucznie opóźnił nieuchronne przemiany narodowe?”.

DZIAŁ II: Ziemie polskie w latach 1815–1848 i Powstanie Listopadowe

Poziom / Ocena	Szczegółowe kryteria wymagań (Uczeń...)
Ocena dopuszczająca (2) [Zapamiętywanie]	• podają datę wybuchu powstania listopadowego (noc z 29 na 30 listopada 1830 r.); • wskazują na mapie granice Królestwa Polskiego, Wielkiego Księstwa Poznańskiego oraz Rzeczypospolitej Krakowskiej; • rozpoznają i definiują pojęcia: noc listopadowa, Wielka Emigracja, rusyfikacja, germanizacja, cenzura; • identyfikują postacie: Józef Chłopicki, Emilia Plater, Adam Jerzy Czartoryski.
Ocena dostateczna (3) [Rozumienie]	• opisują ustrój konstytucyjny Królestwa Polskiego (konstytucja z 1815 r., wspólny król, odrębny sejm i wojsko); • wymieniam bezpośrednie i pośrednie przyczyny wybuchu powstania listopadowego (łamanie konstytucji przez cara, spiski patriotyczne); • opisują formy represji carskich po klęsce powstania (likwidacja wojska i konstytucji, budowa Cytadeli, Statut Organiczny); • wyjaśniam, na czym polegał fenomen Wielkiej Emigracji i wskazuję główne kraje osiedlenia Polaków.
Ocena dobra (4) [Zastosowanie]	• przedstawiam na mapie przebieg najważniejszych bitew powstania listopadowego (Grochów, Ostrołęka, obrona Warszawy); • charakteryzuję rozwój gospodarczy Królestwa Polskiego przed 1830 r. (zasługi Ksawerego Druckiego-Lubeckiego, budowa Kanału Augustowskiego); • opisuję i porównuję położenie Polaków pod zaborami pruskim i austriackim w I połowie XIX wieku.
Ocena bardzo dobra (5) [Analiza]	• porównuję programy polityczne i metody działania głównych obozów Wielkiej Emigracji (konserwatywny Hotel Lambert vs demokratyczne Towarzystwo Demokratyczne Polskie); • analizuję przyczyny klęski powstania listopadowego, rozróżniając błędy dowódców od przewagi militarnej Rosji; • wykazuję znaczenie twórczości wielkich emigrantów (Adam Mickiewicz, Juliusz Słowacki, Fryderyk Chopin) dla zachowania polskiej tożsamości narodowej.
Ocena celująca (6) [Tworzenie / Ocenianie]	• dokonuję samodzielnej i wieloaspektowej oceny decyzji politycznych i militarnych przywódców powstania listopadowego, pisząc esej lub referat naukowy; • oceniam wpływ dziedzictwa kulturowego Wielkiej Emigracji na ukształtowanie nowoczesnego polskiego pojęcia ojczyzny i patriotyzmu.

DZIAŁ III: Zjednoczenie Włoch i Niemiec, wojna secesyjna oraz Powstanie Styczniowe

Poziom / Ocena	Szczegółowe kryteria wymagań (Uczeń...)
Ocena dopuszczająca (2) [Zapamiętywanie]	• podają przełomowe daty roczne: wybuchu powstania styczniowego (22 I 1863 r.), wojny secesyjnej w USA (1861–1865) oraz zjednoczenia Niemiec (1871 r.); • identyfikują postacie o znaczeniu światowym i polskim: Romuald Traugutt, Abraham Lincoln, Giuseppe Garibaldi, Otto von Bismarck; • rozpoznają i definiują podstawowe pojęcia: wojna partyzancka, branka, secesja, niewolnictwo, zjednoczenie, unifikacja.
Ocena dostateczna (3) [Rozumienie]	• omawiają przyczyny wybuchu powstania styczniowego (branka do wojska carskiego, terror zaborcy, działalność stronnictw Białych i Czerwonych); • opisują specyfikę walk powstańczych w 1863 r. (wojna partyzancka, brak regularnej armii, tajne państwo polskie); • wyjaśniają główne przyczyny i bezpośrednie skutki wojny secesyjnej w Stanach Zjednoczonych; • krótko opisują, na czym polegał proces zjednoczenia Włoch oraz proces zjednoczenia Niemiec.
Ocena dobra (4) [Zastosowanie]	• umieszczają na osi czasu i porządkują chronologicznie procesy zjednoczeniowe i zrywy narodowe II połowy XIX wieku; • wyjaśniają rolę Romualda Traugutta w schyłkowej fazie powstania styczniowego i cele jego dyktatury; • opisują postawy chłopów wobec powstania styczniowego oraz wyjaśniają znaczenie carskiego dekretu o uwłaszczeniu z 1864 r.; • wskazuje na mapie obszary objęte działaniami powstania styczniowego oraz procesem zjednoczenia Niemiec.
Ocena bardzo dobra (5) [Analiza]	• porównują uwłaszczenie chłopów w zaborze rosyjskim (1864 r.) z uwłaszczeniem w pozostałych zaborach (etapowe uwłaszczenie pruskie, austriackie z 1848 r.); • analizują rolę dyplomacji i militarnej siły Prus (zasługi Bismarcka) w procesie jednoczenia Niemiec „krwią i żelazem”; • analizują przyczyny klęsk powstania styczniowego i charakteryzują drastyczne formy represji popowstaniowych (zsyłki na Syberię, konfiskaty majątków, rusyfikacja).
Ocena celująca (6) [Tworzenie / Ocenianie]	• samodzielnie analizują fragmenty dokumentów i odezwo powstańczych (np. Manifest 22 stycznia), oceniając ich wiarygodność oraz charakter jako źródła historycznego; • formułują, uzasadniają i poddają pod dyskusję klasową argumenty dotyczące pytania: „Czy powstanie styczniowe było tragicznym błędem, czy nieuniknionym krokiem ku ocaleniu narodu?”.

DZIAŁ IV: Ziemie polskie pod zaborami w II połowie XIX i na początku XX wieku

Poziom / Ocena	Szczegółowe kryteria wymagań (Uczeń...)
Ocena dopuszczająca (2) [Zapamiętywanie]	- poprawnie definiuję pojęcia: praca organiczna, trójlojalizm, Kulturkampf, Hakata, rugi pruskie, autonomia galicyjska; - podaję datę strajku dzieci we Wrześni (1901 r.) oraz ramy rewolucji 1905-1907 r.; - identyfikuję najważniejsze postacie: Roman Dmowski, Józef Piłsudski, Wincenty Witos, Michał Drzymała; - wymieniam trzy główne polskie nurty polityczne (socjalizm, ruch ludowy, ruch narodowy).
Ocena dostateczna (3) [Rozumienie]	- opisuję metody rusyfikacji (noc apuchtinowska, walka z językiem polskim) oraz germanizacji (rugi pruskie, działalność Hakaty, ustawy kagańcowe); - wyjaśniam, na czym polegała autonomia galicyjska (polskie szkolnictwo, urzędy, Sejm Krajowy) i opisuję jej znaczenie dla polskiej nauki i kultury; - opisuję przykłady realizacji pracy organicznej i pracy u podstaw (np. działalność Hipolita Cegielskiego, rozwój ruchu spółdzielczego, kółka rolnicze); - omawiam główne założenia programowe nowoczesnych ruchów politycznych (socjalizm, ruch ludowy, ruch narodowy).
Ocena dobra (4) [Zastosowanie]	- posługuję się mapą w celu wskazania granic zaborów, struktur terytorialnych i ośrodków o największej swobodzie narodowej pod koniec XIX wieku; - opisuję postawy społeczeństwa polskiego wobec prób wynarodowienia (np. opór Michała Drzymały, strajk szkolny we Wrześni); - przedstawiam społeczne i narodowe aspekty rewolucji 1905–1907 r. na ziemiach polskich (strajki, żądania polskich szkół).
Ocena bardzo dobra (5) [Analiza]	- analizuję proces formowania się nowoczesnej, masowej świadomości narodowej Polaków na przełomie wieków (wyjście poza elity, rola oświaty ludowej); - porównuję i zestawiam programy polityczne Narodowej Demokracji (Dmowski), Polskiej Partii Socjalistycznej (Piłsudski) oraz ruchu ludowego (Witos); - wyjaśniam różnice między walką zbrojną a pracą organiczną jako drogami do odzyskania niepodległości, wskazując mocne i słabe strony obu koncepcji.
Ocena celująca (6) [Tworzenie / Ocenianie]	- samodzielnie opracowuję rozprawkę lub esej problemowy na temat: „Która z dróg – walka zbrojna czy praca u podstaw – okazała się bardziej skuteczna w ocaleniu polskości pod zaborami?”; - analizuję i oceniam społeczne i narodowe skutki rewolucji 1905–1907 r. jako przełomu politycznego i bezpośredniego przygotowania do walki o niepodległość.

DZIAŁ V: I wojna światowa i sprawa polska

Poziom / Ocena	Szczegółowe kryteria wymagań (Uczeń...)
Ocena dopuszczająca (2) [Zapamiętywanie]	• podaję ramy czasowe I wojny światowej (1914–1918) oraz datę zamachu w Sarajewie (28 VI 1914); • wymieniam państwa należące do ententy (trójp porozumienia) i państw centralnych (trójpzymierza); • poprawnie definiuję pojęcia: wojna pozycyjna, wojna manewrowa, rewolucja lutowa, rewolucja październikowa, Błękitna Armia, kryzys przysięgowy; • identyfikuję kluczowe postacie: Józef Piłsudski, Roman Dmowski, Ignacy Jan Paderewski, Thomas Woodrow Wilson, Włodzimierz Lenin.
Ocena dostateczna (3) [Rozumienie]	• omawiam główne przyczyny wybuchu wojny (rywalizacja kolonialna, wyścig zbrojeń, dążenie do hegemonii); • opisuję specyfikę działań wojennych na froncie zachodnim (wojna pozycyjna, okopy) i froncie wschodnim (wojna manewrowa); • wyjaśniam przyczyny wybuchu rewolucji w Rosji w 1917 r. i ich wpływ na wycofanie się Rosji z wojny (traktat brzeski); • charakteryzuję stosunek państw zaborczych do sprawy polskiej w przededniu i podczas wojny (m.in. znaczenie Aktu 5 listopada 1916 r.).
Ocena dobra (4) [Zastosowanie]	• przedstawiam na mapie linie głównych frontów w Europie oraz miejsca formowania i walk polskich formacji zbrojnych (Legiony Polskie, Błękitna Armia); • charakteryzuję postęp techniczny i militarny w okresie I wojny światowej (zastosowanie czołgów, samolotów, gazów bojowych, karabinów maszynowych); • opisuję polski wysiłek zbrojny (Legiony Polskie, walki we Francji) i wysiłek dyplomatyczny (działalność Komitetu Narodowego Polskiego).
Ocena bardzo dobra (5) [Analiza]	• analizuję i porównuję dwie koncepcje polityczne Polaków przed wybuchem wojny: orientację proaustriacką (Piłsudski) i prorosyjską (Dmowski); • analizuję znaczenie rewolucji w Rosji oraz przystąpienia Stanów Zjednoczonych do wojny dla umiędzynarodowienia sprawy polskiej; • wyjaśniam i dowodzę znaczenia 13. punktu orędzia prezydenta Thomasa Woodrowa Wilsona dla odbudowy suwerennego państwa polskiego.
Ocena celująca (6) [Tworzenie / Ocenianie]	• dokonuję krytycznej oceny wkładu polskiego czynu zbrojnego oraz zabiegów dyplomatycznych, formułując autorskie podsumowanie: „Co miało większy wpływ na odzyskanie niepodległości w 1918 roku – broń czy pióro?”; • samodzielnie analizuję i oceniam kulturowe i cywilizacyjne następstwa I wojny światowej (upadek cesarstw, emancypacja kobiet, trauma wojenna, hiszpanka).

DZIAŁ VI: Odbudowa państwa i ustrój polityczno-społeczny II Rzeczypospolitej

Poziom / Ocena	Szczegółowe kryteria wymagań (Uczeń...)
Ocena dopuszczająca (2) [Zapamiętywanie]	• podają datę odzyskania niepodległości (11 XI 1918 r.) oraz uchwalenia konstytucji marcowej (1921 r.) i przewrotu majowego (1926 r.); • Identyfikują najważniejsze postacie: Józef Piłsudski, Władysław Grabski, Eugeniusz Kwiatkowski; • poprawnie definiują pojęcia: konstytucja marcowa, przewrót majowy, autorytaryzm, sanacja, Polska A i B, Centralny Okręg Przemysłowy (COP), Gdynia, mniejszość narodowa; • wskazują na mapie granice II Rzeczypospolitej.
Ocena dostateczna (3) [Rozumienie]	• opisują najpoważniejsze trudności związane z odbudową państwa (zniszczenia wojenne, integracja trzech zaborów, odmienne systemy prawne, kolejowe, walutowe); • charakteryzują ustrój polityczny II RP na podstawie konstytucji marcowej z 1921 r. (demokracja parlamentarna, słaba rola prezydenta); • wyjaśniają przyczyny i bezpośrednie konsekwencje przewrotu majowego w 1926 r.; • opisują strukturę narodowościową i wyznaniową państwa polskiego (mniejszości narodowe stanowiące ok. 1/3 ludności); • wymieniam kluczowe reformy i osiągnięcia gospodarcze II RP (reforma walutowa Władysława Grabskiego, budowa portu w Gdyni, budowa COP).
Ocena dobra (4) [Zastosowanie]	• przedstawiam na osi czasu kluczowe zjawiska polityczne i gospodarcze dwudziestolecia międzywojennego; • wyjaśniam różnicę w ustroju II RP przed i po przewrocie majowym (autorytaryzm, ograniczenie praw sejmu, silna rola prezydenta w konstytucji kwietniowej z 1935 r.); • opisuję kontrasty społeczne w II RP, posługując się pojęciami Polski A (lepiej rozwiniętej, uprzemysłowionej) i Polski B (rolniczej, zacofanej); • wymieniam najważniejsze osiągnięcia kulturalne, naukowe i edukacyjne Polski międzywojennej (rozwój szkolnictwa, literatury, polska szkoła matematyczna).
Ocena bardzo dobra (5) [Analiza]	• analizuję przyczyny kryzysu demokracji parlamentarnej w Polsce prowadzące do zamachu majowego; • wyjaśniam wpływ wielkiego kryzysu gospodarczego (1929–1933) na życie społeczne i gospodarcze w Polsce; • analizuję i charakteryzuję główne kierunki polityki zagranicznej II Rzeczypospolitej (zasada równowagi, pakt o nieagresji z ZSRS i Niemcami, sojusze z Francją i Rumunią).
Ocena celująca (6) [Tworzenie / Ocenianie]	• dokonuję całościowej oceny dorobku II Rzeczypospolitej, ważąc jej niewątpliwe sukcesy cywilizacyjne i gospodarcze oraz porażki (kryzysy ustrojowe, autorytaryzm, traktowanie opozycji, napęcia narodowościowe); • opracowuję rozprawkę naukową lub projekt historyczno-problemowy na temat: „Eugeniusz Kwiatkowski – wizjoner i budowniczy polskiej suwerenności gospodarczej”.

DZIAŁ VII: Droga do II wojny światowej

Poziom / Ocena	Szczegółowe kryteria wymagań (Uczeń...)
Ocena dopuszczająca (2) [Zapamiętywanie]	• podają datę podpisania paktu Ribbentrop-Mołotow (23 VIII 1939 r.); • Identyfikują postacie: Adolf Hitler, Józef Stalin, Neville Chamberlain; • poprawnie definiują pojęcia: pakt Ribbentrop-Mołotow, polityka ustępstw (appeasement), układ monachijski, remilitaryzacja, Anschluss, Protektorat; • wskazują na mapie państwa, które padły ofiarą niemieckiej ekspansji przed wrześniem 1939 r. (Austria, Czechosłowacja).
Ocena dostateczna (3) [Rozumienie]	• opisują kolejne kroki Hitlera zmierzające do rozbicia systemu wersalskiego w Europie (remilitaryzacja Nadrenii, Anschluss Austrii, zabór Sudetów, zajęcie Czech i Moraw); • wyjaśniają, na czym polegała polityka ustępstw (appeasement) państw zachodnich wobec żądań Hitlera i dlaczego okazała się nieskuteczna; • wyjaśniają główne postanowienia paktu Ribbentrop-Mołotow wraz z jego tajnym protokołem o podziale stref wpływów.
Ocena dobra (4) [Zastosowanie]	• umieszczam na osi czasu i porządkuję chronologicznie wydarzenia z lat 1933–1939 prowadzące do wybuchu konfliktu światowego; • wskazują na mapie szczegółową linię podziału ziem polskich między Niemcy a ZSRS ustaloną w pakcie Ribbentrop-Mołotow; • wyjaśniają, w jaki sposób III Rzesza wykorzystała problem mniejszości niemieckiej w Czechosłowacji do jej zniszczenia.
Ocena bardzo dobra (5) [Analiza]	• analizują przyczyny i geopolityczne konsekwencje układu w Monachium z września 1938 r. (zdrada Czechosłowacji); • analizują dyplomatyczne i militarne konsekwencje paktu Ribbentrop-Mołotow jako bezpośredniego czynnika dającego Hitlerowi „zielone światło” do wybuchu wojny.
Ocena celująca (6) [Tworzenie / Ocenianie]	• dokonują krytycznej oceny polityki zagranicznej Wielkiej Brytanii i Francji w przededniu wojny, argumentując swoje stanowisko wobec moralnych i politycznych aspektów appeasementu; • samodzielnie tworzą opracowanie analityczne na temat: „Pakt Ribbentrop-Mołotow jako IV rozbiór Polski – analiza porównawcza z rozbiorami z XVIII wieku”.

Devota Piszczeu

Zasady oceniania na lekcjach historii w klasie VII

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie szkoły oraz na stronie internetowej szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób: sprawdziany, kartkówki zapowiedziane oraz niezapowiedziane, odpowiedzi ustne, projekty edukacyjne, praca na lekcji, ustne i pisemne przygotowanie do zajęć na zadany temat, rysunki tematyczne, sprawozdania z wycieczek edukacyjnych, udział w konkursach i uroczystościach o charakterze historycznym.
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 Statutu szkoły, obejmuje: prace pisemne: sprawdziany, testy wyboru, kartkówki (zostają w szkole), prace plastyczne, krzyżówki notatki w zeszytach uczniowskich (oddaje uczniowi), inne prace wynikające z kreatywności ucznia lub będące efektem projektów edukacyjnych (oddaje uczniowi).
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełni następujące warunki:
 - systematycznie uczestniczył w zajęciach,
 - starał się współpracować z nauczycielem,
 - starał się być aktywny, poprawiać oceny,
 - prowadził zeszyt przedmiotowy i posiadał przybory szkolne.

Podpis nauczyciela

Dorota Piśczek

TABELE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH – JĘZYK NIEMIECKI

KLASA VII

Podręcznik: „Maximal Leicht 1” (Wydawnictwo Klett)

Kapitel 0: Einführung (Deutsch oder was?)

Poziom wymagań i ocena	Wymagania edukacyjne „JA” (Co potrafię i robię)
Dopuszczający (2) Poziom Zapamiętania	– Rozpoznaję i rozumiem podstawowe internacjonalizmy (np. słowa związane ze sportem, kulturą, jedzeniem, muzyką). – Kojarzę i rozumiem proste, codzienne powitania i pożegnania (np. Hallo, Tschüs, Ciao) ze słuchu. – Rozpoznaję flagi i symbole państw niemieckiego obszaru językowego (DACHL).
Dostateczny (3) Poziom Rozumienia	– Prawdłowo wypowiadam podstawowe słowa niemieckie, których pisownia i znaczenie są podobne do języka polskiego lub angielskiego. – Witam się i żegnam za pomocą prostych zwrotów adekwatnych do sytuacji (np. Guten Morgen, Guten Tag, Auf Wiedersehen). – Podaję nazwy państw niemieckojęzycznych po niemiecku.
Dobry (4) Poziom Zastosowania	– Wskazuję na mapie kraje niemieckojęzyczne (Niemcy, Austria, Szwajcaria, Liechtenstein) i przyporządkowuję im podstawowe symbole kulturowe. – Prawdłowo przyporządkowuję niemieckie nazwy do ilustracji przedstawiających popularne dziedziny życia codziennego. – Samodzielnie tworzę proste zestawienie niemieckich słówek, które już rozumiem bez nauki.
Bardzo dobry (5) Poziom Analizy	– Swobodnie wypowiadam się o podobieństwach i różnicach między językiem polskim, angielskim i niemieckim na bazie poznanych internacjonalizmów. – Prawdłowo kojarzę stolicy i flagi wszystkich krajów DACHL oraz wskazuję je na mapie. – Potrafię poprawnie zapisać i wymówić podstawowe nazwy geograficzne bez pomocy wizualnej.
Celujący (6) Poziom Tworzenia	– Samodzielnie i bez przygotowania przygotowuję krótki, ciekawy plakat lub kolaż o ciekawostkach geograficzno-kulturowych krajów DACHL i wyczerpująco go omawiam. – Wykazuję się szeroką wiedzą krajoznawczą wykraczającą poza materiał podręcznikowy.

Kapitel 1: Wer bist du? (Przedstawianie się, powitania, kraje, liczby)

Poziom wymagań i ocena	Wymagania edukacyjne „JA” (Co potrafię i robię)
Dopuszczający (2) Poziom Zapamiętania	– Rozpoznaję ze słuchu i nazywam powitania, pożegnania, pytania o imię i samopoczucie. – Liczę i rozpoznaję liczebniki główne w zakresie od 1 do 20 po niemiecku. – Rozpoznaję formę czasownika sein (być) w liczbie pojedynczej.
Dostateczny (3) Poziom Rozumienia	– Przedstawiam się z imienia, pytam rozmówcę o dane osobowe (Wie heißt du?, Wer bist du?) i odpowiadam na nie według wzoru. – Odpowiadam prosto na pytania o samopoczucie (np. Danke, gut / Es geht). – Potrafię poprawnie przeliterować swoje imię i nazwisko po niemiecku.
Dobry (4) Poziom Zastosowania	– Prowadzę prosty, spójny dialog powitalny z rówieśnikiem – pytam o samopoczucie, wiek (Wie alt bist du?), miejsce zamieszkania (Wo wohnst du?) i pochodzenie (Woher kommst du?) oraz podaję te dane o sobie. – Poprawnie odmieniam czasowniki regularne (wohnen, kommen, heißen) oraz sein w 1. i 2. osobie liczby pojedynczej czasu teraźniejszego Präsens. – Stosuję przyimki in (w) i aus (z) z poprawnym szykiem zdania.
Bardzo dobry (5) Poziom Analizy	– Szczegółowo i spójnie przedstawiam inną osobę (np. kolegę z klasy), podając jej imię, wiek, pochodzenie i miejsce zamieszkania. – Bezbłędnie stosuję odmianę czasowników regularnych i sein we wszystkich osobach liczby pojedynczej i mnogiej czasu teraźniejszego Präsens. – Liczę płynnie od 0 do 100 po niemiecku, pytam o numer telefonu i go bezbłędnie podaję.
Celujący (6) Poziom Tworzenia	– Samodzielnie, płynnie i bez przygotowania inicjuję, podtrzymuję i kończę minidialog powitalny z nowo poznanym kolegą lub osobą dorosłą (stosując formę grzecznościową Sie), dbając o naturalną wymowę i intonację. – Redaguję bezbłędny, ciekawy wpis na forum młodzieżowym, w którym wyczerpująco prezentuję siebie i swoją klasę.

Kapitel 2: Ich mag das! (Zainteresowania, hobby, czas wolny, muzyka, sport)

Poziom wymagań i ocena	Wymagania edukacyjne „JA” (Co potrafię i robię)
Dopuszczający (2) Poziom Zapamiętania	– Nazywam z pomocą ilustracji podstawowe gatunki muzyczne, popularne sporty i podstawowe czynności czasu wolnego (np. singen,

	spielen, tanzen). – Rozpoznaję w zdaniu przysłówkę gern (chętnie). – Rozróżniam podstawowe przymiotniki wyrażające opinię (np. super, toll).
Dostateczny (3) Poziom Rozumienia	– Mówię o swoich upodobaniach i zainteresowaniach, stosując czasowniki regularne, czasownik mag/mögen (lubić) i finden (uważać) w liczbie pojedynczej oraz przysłówkę gern. – Rozumiem proste pytania o hobby i krótko na nie odpowiadam według wzoru. – Buduję proste zdania przeczące z użyciem słówka nicht.
Dobry (4) Poziom Zastosowania	– Swobodnie pytam rówieśnika o jego zainteresowania, hobby oraz opinie o muzyce/sporcie i aktywnie reaguję na jego wypowiedź. – Poprawnie odmieniam czasowniki regularne (spielen, singen, lernen, fotografieren) we wszystkich osobach liczby pojedynczej i mnogiej. – Buduję pytania rozstrzygające (przez inwersję) oraz zdania oznajmujące z zachowaniem właściwego szyku wyrazów.
Bardzo dobry (5) Poziom Analizy	– Szczegółowo i logicznie opisuję pasję i zajęcia wielu osób (np. mojej grupy przyjaciół), poprawnie stosując spójniki zdaniowe und, oder, aber. – Bezbłędnie stosuję odmianę czasownika modalnego können (móc, potrafić) w liczbie pojedynczej i mnogiej do opisywania umiejętności swoich i innych. – Swobodnie rozróżniam i stosuję przeczenia nicht i nein w dialogach.
Celujący (6) Poziom Tworzenia	– Samodzielnie i bez przygotowania przeprowadzam w klasie ankietę lub wywiad o upodobaniach rówieśników, a następnie płynnie i spójnie relacjonuję jej wyniki na forum klasy, formułując logiczne wnioski i oceny. – Redaguję bogaty i poprawny gramatycznie e-mail do przyjaciela z Niemiec, opisując nietypowe formy spędzania czasu wolnego przez młodzież w Polsce.

Kapitel 3: Was hast du am Montag? (Plan lekcji, szkoła, przybory szkolne)

Poziom wymagań i ocena	Wymagania edukacyjne „JA” (Co potrafię i robię)
Dopuszczający (2) Poziom Zapamiętania	– Nazywam z pomocą ilustracji podstawowe przedmioty szkolne, dni tygodnia i przybory szkolne. – Rozpoznaję rodzajnik określony (der, die, das) przed poznanymi rzeczownikami. – Znam podstawowe liczebniki do podawania ocen szkolnych.
Dostateczny (3) Poziom Rozumienia	– Opisuję prostymi zdaniami swój plan lekcji na dany dzień, mówię, które przedmioty lubię, a których nie (np. Ich mag Mathe. Ich finde Deutsch toll.). – Nazywam zawartość swojego piórnika i teczki, stosując czasownik haben (mieć) oraz rodzajnik nieokreślony (ein, eine, ein) i przeczenie kein/keine w mianowniku (Nominativ). – Rozumiem proste pytania o plan lekcji i potrafię na nie odpowiedzieć.

Dobry (4) Poziom Zastosowania	– Pytam kolegę o jego plan lekcji, oceny i opinie o nauczycielach/szkole oraz sprawnie reaguję na jego odpowiedzi. – Formułuję proste prośby o pożyczenie przyborów szkolnych (np. Gib mir bitte ein Lineal! / Hast du einen Bleistift?) i poprawnie na nie odpowiadam. – Bezbłędnie stosuję biernik (Akkusativ) po czasowniku haben (np. Ich habe einen Kuli. Ich habe keine Schere.).
Bardzo dobry (5) Poziom Analizy	– Szczegółowo, spójnie i płynnie opowiadam o swoim typowym dniu w szkole, porównując polski i niemiecki system oceniania oraz typy szkół. – Bezbłędnie stosuję odmianę rzeczowników złożonych (np. Deutschbuch, Schultasche). – Bezbłędnie odmieniam czasowniki nieregularne i rozdzielnie złożone związane ze szkołą we wszystkich osobach liczby pojedynczej i mnogiej.
Celujący (6) Poziom Tworzenia	– Projektuję, wykonuję i wyczerpująco prezentuję przed klasą oryginalny, interaktywny projekt „Szkoła moich marzeń” (np. w formie makiety, leporello lub prezentacji multimedialnej), swobodnie opisując innowacyjne sale lekcyjne i przedmioty. – Samodzielnie i bezbłędnie piszę obszerny artykuł lub wpis na bloga szkolnego na temat zalet i wad współczesnej edukacji.

Kapitel 4: Meine Familie (Rodzina, zwierzęta domowe, zawody, rodzeństwo)

Poziom wymagań i ocena	Wymagania edukacyjne „JA” (Co potrafię i robię)
Dopuszczający (2) Poziom Zapamiętania	– Nazywam podstawowych członków najbliższej rodziny na ilustracjach (np. Vater, Mutter, Schwester). – Znam nazwy kilku najpopularniejszych zwierząt domowych i zawodów (np. Hund, Katze, Lehrer). – Rozpoznaję zaimki dzierżawcze mein, dein ze słuchu.
Dostateczny (3) Poziom Rozumienia	– Przedstawiam swoją najbliższą rodzinę, podając ich imiona, wiek i stopień pokrewieństwa według wzoru. – Mówię, jakie mam zwierzątko domowe i jak się nazywa oraz kim z zawodu są moi rodzice. – Poprawnie odmieniam czasowniki regularne, sein i haben we wszystkich osobach liczby pojedynczej.
Dobry (4) Poziom Zastosowania	– Szczegółowo charakteryzuję relacje w mojej rodzinie oraz opisuję cechy charakteru i wyglądu moich bliskich (np. Mein Bruder ist sportlich.). – Prowadzę swobodny dialog z kolegą – pytam o jego rodzeństwo, zwierzęta i zawody rodziców, reagując na jego odpowiedzi. – Poprawnie stosuję zaimki dzierżawcze mein, dein, sein, ihr w mianowniku (Nominativ) i bierniku (Akkusativ).
Bardzo dobry (5) Poziom Analizy	– Swobodnie i spójnie łączę informacje o mojej rodzinie, rodzeństwie, zawodach i zwierzętach w dłuższą, logiczną wypowiedź ustną lub pisemną. – Bezbłędnie stosuję odmianę rzeczowników po przyimkach lokalnych i dzierżawczych.

– Samodzielnie analizuję i opisuję cechy charakterystyczne różnych zawodów i wymagane umiejętności.

Celujący (6)
Poziom Tworzenia

– Samodzielnie projektuję, wykonuję i wyczerpująco prezentuję przed klasą swoje drzewo genealogiczne (Stammbaum), odpowiadając bez przygotowania na trudne, szczegółowe pytania kolegów i nauczyciela.
– Odgrywam bez przygotowania skomplikowane scenki sytuacyjne (np. rozmowa kwalifikacyjna o wymarzoną pracę lub wizyta ze zwierzątkiem u weterynarza), dbając o bogactwo językowe.

Kapitel 5: Ich habe Hunger! (Artykuły spożywcze, posiłki, zamawianie w restauracji, ceny)

Poziom wymagań i ocena

Wymagania edukacyjne „JA” (Co potrafię i robię)

Dopuszczający (2)
Poziom Zapamiętania

– Nazywam z pomocą ilustracji podstawowe artykuły spożywcze, posiłki, warzywa, owoce i napoje.
– Rozpoznaję proste zwroty związane z jedzeniem i zamawianiem (np. Was nimmst du? Ich möchte...).
– Rozpoznaję liczebniki w zakresie cen (euro, grosze).

Dostateczny (3)
Poziom Rozumienia

– Mówię, co zazwyczaj jem i piję na śniadanie, obiad i kolację oraz co mi smakuje, a co nie (np. Ich esse gern Pizza. Das schmeckt mir nicht.).
– Formułuję proste stwierdzenia o moim głodzie i pragnieniu (Ich habe Hunger / Durst).
– Rozumiem proste pytania kelnera w lokalu gastronomicznym i krótko na nie odpowiadam.

Dobry (4)
Poziom Zastosowania

– Swobodnie zamawiam wybrane potrawy i napoje w barze lub kawiarni, pytam o ceny (Was kostet...?) i samodzielnie płacę za rachunek.
– Poprawnie odmieniam czasowniki nieregularne essen (jeść) i nehmen (brać) oraz formę modalną möchte- w liczbie pojedynczej i mnogiej Präsens.
– Stosuję poprawny szyk zdania z czasownikami regularnymi i nieregularnymi w dialogu.

Bardzo dobry (5)
Poziom Analizy

– Swobodnie i bezbłędnie przeprowadzam pełną rozmowę w lokalu gastronomicznym, wcielając się na przemian w rolę wymagającego klienta oraz kelnera.
– Piszę krótki, spójny przepis na sałatkę owocową lub inne danie, poprawnie stosując zaimki dzierżawcze w liczbie mnogiej (unser, euer) oraz strukturę es gibt (jest/są) z biernikiem.
– Poprawnie interpretuję i wyciągam wnioski z niemieckiej karty dań (Speisekarte).

Celujący (6)
Poziom Tworzenia

– Samodzielnie projektuję i redaguję oryginalną, profesjonalną kartę dań dla restauracji, uwzględniając tradycyjne potrawy regionalne krajów DACHL, a następnie prezentuję ją na forum klasy.
– Odgrywam bez przygotowania skomplikowane scenki kryzysowe w restauracji (np. reklamacja zimnego posiłku, pomyłka w rachunku), dbając o nienaganną płynność, wymowę i naturalny akcent.

Jabionśka

Zasady oceniania na lekcjach języka niemieckiego w klasach 4-8

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - kartkówka zapowiedziana,
 - test,
 - odpowiedź ustna,
 - prace pisemne
 - prace projektowe w grupach,
 - prace plastyczno – językowe,
 - aktywność (ClassDojo)
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje:
 - prace przechowywane w szkole: testy
 - wklejki do zeszytu, do podpisu dla rodziców: kartkówki, prace pisemne
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - starał się być aktywny,
 - próbował poprawiać oceny, gdy zaistniała taka potrzeba,

Podpis nauczyciela

Jabłońska

SZKOŁA PODSTAWOWA
im. Jana Brzechwy w Radawnicy
ul. Szkolna 2 77-400 Radawnica
tel./fax: 67 265 92 97

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z FIZYKI
KLASA VII – SZKOŁA PODSTAWOWA IM. JANA BRZECCHWY W
RADAWNICY
ROK SZKOLNY 2026/2027

Opracowane na podstawie Podstawy Programowej z Fizyki (Ministerstwo Edukacji Narodowej, 2024 r.) oraz Rekomendacji Zespołu do Spraw Przyjaznej Edukacji Kuratorium Oświaty w Poznaniu.

1. Taksonomiczne stopniowanie wymagań (Bloom i Niemierko)

Ocena szkolna	Poziom taksonomiczny (Bloom / Niemierko)	Charakterystyka i przykładowe czasowniki operacyjne
2 — dopuszczający	Zapamiętanie wiadomości (Poziom A)	Uczeń odtwarza podstawowe pojęcia, terminy i definicje w niezmienionej formie. Czasowniki: wymienia, definiuje, rozpoznaje, wskazuje, nazywa, cytuje.
3 — dostateczny	Rozumienie wiadomości (Poziom B)	Uczeń potrafi wyjaśnić sens pojęć, opisać zjawiska własnymi słowami oraz dokonać prostych porównań. Czasowniki: wyjaśnia, opisuje, porównuje, interpretuje, streszcza.
4 — dobry	Zastosowanie w sytuacjach typowych (Poziom C)	Uczeń sprawnie stosuje znaną wiedzę i wzory do rozwiązywania standardowych, typowych zadań i obliczeń fizycznych. Czasowniki: stosuje, oblicza, rozwiązuje, wykorzystuje, przelicza.
5 — bardzo dobry	Zastosowanie w sytuacjach problemowych (Poziom D — analiza)	Uczeń potrafi analizować złożone zjawiska, wyciągać wnioski z doświadczeń, łączyć wiedzę z różnych działów i uzasadniać swoje zdanie. Czasowniki: analizuje, uzasadnia, wnioskuje, bada, różnicuje.

6 — celujący	Ocena i tworzenie (Poziom najwyższy)	Uczeń samodzielnie planuje, ocenia dokładność metod pomiarowych, projektuje doświadczenia fizyczne i proponuje nietypowe, autorskie rozwiązania. Czasowniki: ocenia, tworzy, projektuje, planuje, weryfikuje.
----------------------------	---	--

2. Szczegółowe wymagania edukacyjne według działów

Dział I: Wymagania przekrojowe (naukowo-badawcze)

Wymagania te dotyczą ogólnych umiejętności pomiarowych, obliczeniowych oraz analizy danych, które są rozwijane konsekwentnie podczas realizacji wszystkich tematów w klasie VII.

Ocena / Poziom	Szczegółowe wymagania edukacyjne (Uczeń...)
Dopuszczający (ocena 2)	• wyodrębnia podstawowe i oczywiste informacje z prostego tekstu popularyzatorskiego lub tabeli fizycznej • rozpoznaje najprostsze laboratoryjne przyrządy pomiarowe (np. przymiar wstępowy, stoper, siłomierz, waga) • przestrzega elementarnych zasad bezpieczeństwa podczas przeprowadzania obserwacji i pomiarów w klasie
Dostateczny (ocena 3)	• opisuje ogólny przebieg wybranego doświadczenia lub pokazu fizycznego na podstawie prostego opisu • przelicza podstawowe wielokrotności i podwielokrotności miar (mili-, centy-, kilo-) • odczytuje i rozpoznaje z tabeli lub wykresu tendencję zmian (zależność rosnąca bądź malejąca)

Dobry (ocena 4)	• przeprowadza pomiary, doświadczenia i obserwacje bezpośrednio według podanego opisu słownego i instrukcji • przelicza bardziej złożone jednostki, wielokrotności i podwielokrotności (np. mikro-, mega-) • przeprowadza proste obliczenia fizyczne i poprawnie zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących • poprawnie zapisuje wynik bezpośredniego pomiaru fizycznego wraz z jego jednostką
Bardzo dobry (ocena 5)	• posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej i zapisuje wynik końcowy pomiaru z uwzględnieniem oszacowanej niepewności • wyodrębnia kluczowe, nietrywialne informacje z wykresów, diagramów, rysunków schematycznych lub tabel i ilustruje je w innej wybranej formie • rozpoznaje proporcjonalność prostą na wykresie zależności fizycznych i potrafi opisać ją matematycznie • opisuje precyzyjnie przebieg doświadczenia, wyróżniając rolę poszczególnych przyrządów oraz kluczowe etapy postępowania
Celujący (ocena 6)	• krytycznie ocenia uzyskane wyniki doświadczenia, analizując źródła potencjalnych niepewności i błędy systematyczne • samodzielnie wyszukuje, weryfikuje i przetwarza informacje ze źródeł popularyzatorskich oraz internetowych do wyjaśnienia zjawisk fizycznych • projektuje autorski schemat blokowy lub tabelę pomocniczą do systematyzacji i graficznej interpretacji wyników własnych pomiarów

Dział II: Ruch i siły

Zagadnienia obejmujące opis ruchu ciał (kinematykę) oraz przyczyny tego ruchu (dynamikę), w tym oddziaływania wzajemne, pojęcie siły, masy i zasady dynamiki Newtona.

Szczegółowe wymagania edukacyjne (Uczeń...)	
Ocena / Poziom	
Dopuszczający (ocena 2)	• podaje przykłady względności ruchu w otaczającej nas rzeczywistości • definiuje i rozróżnia pojęcia toru ruchu oraz drogi pokonanej przez ciało • przelicza podstawowe jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina) • definiuje siłę jako wielkość opisującą oddziaływanie i wskazuje jej podstawową jednostkę (niuton) • wymienia nazwy i wskazuje przykłady podstawowych sił (grawitacji, nacisku, sprężystości, oporu ruchu) • definiuje pojęcie masy i siły ciężkości
Dostateczny (ocena 3)	• opisuje względność ruchu oraz wyjaśnia różnice między ruchem jednostajnym a jednostajnie przyspieszonym/opóźnionym • wyjaśnia pojęcie prędkości i przyspieszenia w ruchu prostoliniowym • opisuje wzajemne oddziaływanie ciał, posługując się poprawnie sformułowaniem trzeciej zasady dynamiki Newtona • wyjaśnia pierwszą zasadę dynamiki i na jej podstawie opisuje bezwładność ciał oraz jej związek z masą

Dobry (ocena 4)	• stosuje wzór na prędkość ($v = s/t$) do obliczania prędkości, drogi i czasu w ruchu jednostajnym prostoliniowym • przelicza jednostki prędkości (np. z m/s na km/h i odwrotnie) • wyznacza wartość prędkości i drogę z wykresów zależności $v(t)$ i $s(t)$ oraz rysuje te wykresy na podstawie danych • stosuje związek przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem ($\Delta v = a \cdot \Delta t$) w obliczeniach typowych • rysuje i wyznacza wartość siły wypadkowej dla sił o jednakowych kierunkach; opisuje i rysuje siły równoważące się • stosuje drugą zasadę dynamiki Newtona ($F = m \cdot a$) do prostych obliczeń przyspieszenia lub siły wypadkowej • doświadczalnie: wyznacza prędkość z pomiaru czasu i drogi oraz wyznacza wartość siły za pomocą siłomierza
Bardzo dobry (ocena 5)	• analizuje ruch prostoliniowy na podstawie złożonych wykresów zależności prędkości i drogi od czasu odcinkami jednostajnego • wyznacza zmianę prędkości i przyspieszenie z wykresów zależności prędkości od czasu dla ruchu jednostajnie zmiennego • analizuje i wyjaśnia zachowanie ciał w spoczynku i w ruchu na podstawie pierwszej i drugiej zasady dynamiki Newtona • opisuje spadek swobodny ciał jako ruch jednostajnie przyspieszony z przyspieszeniem niezależnym od masy ciała • doświadczalnie: potrafi zilustrować działanie trzech zasad dynamiki za pomocą prostych przyrządów

Celujący (ocena 6)	• samodzielnie projektuje układ doświadczalny do badania ruchu ciał, wykorzystując oprogramowanie do analizy wideo • analizuje i rozwiązuje złożone, nietypowe zadania problemowe łączące kinematykę z zasadami dynamiki Newtona • krytycznie ocenia wpływ oporów ruchu na ruch ciał w realnym otoczeniu i proponuje metody ich redukcji bądź wykorzystania
--------------------------------------	---

Dział III: Energia mechaniczna

Pojęcia pracy mechanicznej, mocy, energii kinetycznej oraz potencjalnej (gravitacji i sprężystości) wraz z kluczowym prawem zachowania energii w przyrodzie.

Ocena / Poziom	Szczegółowe wymagania edukacyjne (Uczeń...)
Dopuszczający (ocena 2)	• definiuje pojęcie pracy mechanicznej i mocy oraz podaje ich podstawowe jednostki (dżul, wat) • wymienia rodzaje energii mechanicznej (energia kinetyczna, energia potencjalna grawitacji i sprężystości)
Dostateczny (ocena 3)	• opisuje wykonaną nad ciałem pracę jako miarę zmiany jego energii • wyjaśnia na prostych przykładach z życia codziennego, od czego zależą poszczególne rodzaje energii mechanicznej • opisuje zasadę zachowania energii mechanicznej w układzie izolowanym

Dobry (ocena 4)	• stosuje do obliczeń związek pracy z siłą i drogą ($W = F \cdot s$) • stosuje do obliczeń związek mocy z pracą i czasem ($P = W/t$) • wyznacza i oblicza zmianę energii potencjalnej grawitacji oraz energii kinetycznej w prostych sytuacjach praktycznych • wykorzystuje zasadę zachowania energii mechanicznej do opisu prostych zjawisk (np. ruchu wahadła lub swobodnego spadku)
Bardzo dobry (ocena 5)	• analizuje przemiany energii w układach rzeczywistych z uwzględnieniem pracy sił tarcia i oporów ruchu • rozwiązuje złożone zadania rachunkowe i problemowe wymagające jednoczesnego zastosowania pojęć pracy, mocy i energii • interpretuje jakościowo i ilościowo zmiany energii potencjalnej i kinetycznej na różnych etapach ruchu ciała
Celujący (ocena 6)	• projektuje, przeprowadza i samodzielnie dokumentuje doświadczenie badające sprawność prostego układu mechanicznego • ocenia bilans energetyczny urządzeń technicznych w oparciu o zasadę zachowania energii i wyciąga krytyczne wnioski ekologiczne • rozwiązuje nietypowe zadania problemowe o charakterze interdyscyplinarnym dotyczące energii

Dział IV: Zjawiska cieplne

Wymagania dotyczące opisu termicznego ciała, budowy cząsteczkowej materii, mechanizmów przekazywania ciepła, energii wewnętrznej oraz procesów zmian stanów skupienia.

Szczegółowe wymagania edukacyjne (Uczeń...)	
Ocena / Poziom	
Dopuszczający (ocena 2)	• definiuje pojęcie temperatury i wskazuje, że ciała o równej temperaturze są w stanie równowagi termicznej • wymienia skale temperatur (Celsjusza, Kelvina) • wymienia i nazywa wszystkie zmiany stanów skupienia (topnienie, krzepnięcie, parowanie, skraplanie, sublimacja, resublimacja) • podaje przykłady materiałów o dobrym i złym przewodnictwie cieplnym
Dostateczny (ocena 3)	• opisuje zjawisko przewodnictwa cieplnego i wskazuje znaczenie oraz przykłady izolacji cieplnej w codziennym życiu • opisuje zjawisko konwekcji i tłumaczy ruch gazów oraz cieczy wywołany różnicą temperatur • wyjaśnia procesy topnienia i wrzenia jako procesy zachodzące w stałej temperaturze mimo stałego dostarczania ciepła

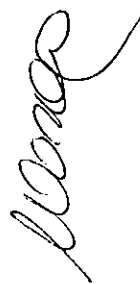
Dobry (ocena 4)	• przelicza sprawnie temperaturę w skali Celsjusza na skalę Kelvina i odwrotnie • wyjaśnia, że energię wewnętrzną ciała można zmienić poprzez wykonanie pracy lub przekazanie ciepła • doświadczalnie: demonstruje zjawiska topnienia, wrzenia oraz skraplania wody • doświadczalnie: bada zjawisko przewodnictwa cieplnego i określa, który z badanych materiałów jest lepszym przewodnikiem
Bardzo dobry (ocena 5)	• analizuje jakościowo związek między temperaturą substancji a średnią energią kinetyczną chaotycznego ruchu jej cząsteczek • analizuje i tłumaczy przebieg doświadczeń, w których dostarczenie ciepła lub wykonanie pracy skutkuje wzrostem energii wewnętrznej i temperatury ciała • interpretuje wykresy zależności temperatury substancji od dostarczonego ciepła podczas zmian stanów skupienia
Celujący (ocena 6)	• projektuje i przeprowadza zaawansowane doświadczenie porównujące wydajność różnych materiałów termoizolacyjnych • ocenia i argumentuje znaczenie zjawisk cieplnych (np. konwekcji, anomalnej rozszerzalności wody) dla klimatu i życia na Ziemi • samodzielnie analizuje i rozwiązuje złożone problemy i doświadczenia z zakresu bilansu cieplnego i termodynamiki cząsteczkowej

Dział V: Właściwości materii

Właściwości fizyczne ciał stałych, cieczy i gazów. Gęstość, pojęcie ciśnienia (hydrostatycznego, atmosferycznego) i parcia, prawo Pascala, prawo Archimiedesa oraz warunki pływania ciał.

Ocena / Poziom		Szczegółowe wymagania edukacyjne (Uczeń...)
Dopuszczający (ocena 2)		• podaje definicję masy i gęstości oraz ich jednostki w układzie SI • definiuje pojęcie parcia (siły parcia) i ciśnienia w cieczach i gazach wraz z jego jednostką (paskal) • wymienia przykłady występowania ciśnienia atmosferycznego • podaje treść prawa Pascala oraz prawa Archimiedesa • wymienia warunki pływania ciał w cieczach
Dostateczny (ocena 3)		• opisuje budowę mikroskopową ciał stałych, cieczy i gazów i wyjaśnia wynikające z niej różnice gęstości substancji • wyjaśnia przyczyny istnienia ciśnienia atmosferycznego • opisuje działanie prostych urządzeń hydraulicznych opartych na prawie Pascala • opisuje siły działające na ciało zanurzone w cieczy (siła ciężkości i siła wyporu)
Dobry (ocena 4)		• stosuje do obliczeń związek gęstości z masą i objętością ($\rho = m/V$) • stosuje do obliczeń związek między siłą parcia a ciśnieniem ($p = F/S$) • stosuje do obliczeń związek między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością ($p = d \cdot h \cdot g$) • doświadczalnie: wyznacza gęstość substancji przedmiotu regularnego i nieregularnego za pomocą wagi, cieczy i cylindra miarowego • doświadczalnie: demonstruje istnienie ciśnienia atmosferycznego oraz prawo Pascala

Bardzo dobry (ocena 5)	• analizuje siły działające na ciała zanurzone w płynach, precyzyjnie stosując prawo Archimiedesa i pojęcie siły wyporu • analizuje warunki pływania ciał w zależności od gęstości ciała i gęstości cieczy • opisuje i tłumaczy przykłady manifestowania się sił oddziaływania międzycząsteczkowego (napiecie powierzchniowe, formowanie kropeł) • doświadcza: demonstrowa prawo Archimiedesa oraz wyznacza wartość siły wyporu bezpośrednio i pośrednio
Celujący (ocena 6)	• projektuje i konstruuje samodzielnie model aerometru lub pływaka Kartezjusza, wyjaśniając fizyczną zasadę jego działania • rozwiązuje skomplikowane zadania problemowe dotyczące warunków pływania ciał częściowo zanurzonych lub ciał w cieczach warstwowych • planuje i przeprowadza doświadczenia badające zależność napięcia powierzchniowego wody od temperatury i dodanych detergentów

Zasady oceniania na lekcjach fizyki w klasie siódmej

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - aktywność na lekcji,
 - odpowiedź ustna, samodzielne rozwiązywanie zadań przy tablicy
 - praca pisemne (kartkówki, sprawdziany, prace klasowe)
 - praca w samodzielna i w grupach,
 - ocena za prowadzenie zeszytu
 - wykonywanie prac dodatkowych
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje: przygotowane przez nauczyciela środki dydaktyczne (karty pracy, doświadczenia, gry planszowe i multimedialne)
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - prowadzi zeszyt przedmiotowy
 - bierze aktywny udział w lekcji
 - zawsze jest przygotowany do lekcji,
 - wykonuje prace dodatkowe dla chętnych,
 - w zależności od potrzeb uczestniczy w zajęciach dodatkowych,
 - zalicza na czas prace pisemne, poprawia złe oceny

Podpis nauczyciela

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z CHEMII DLA KLASY 7

Dział I: Substancje i ich właściwości

Dopuszczający Uczeń:

- wymienia nazwy i wskazuje codzienne zastosowanie soli kuchennej, cukru, mąki, wody, węgla, glinu, miedzi, cynku i żelaza;
- rozpoznaje podstawowe piktogramy (znaki ostrzegawcze) stosowane na opakowaniach substancji niebezpiecznych;
- wymienia trzy podstawowe stany skupienia materii i przyporządkowuje im wybrane substancje z otoczenia;
- podaje nazwy metod rozdzielania mieszanin (sączenie, krystalizacja, destylacja, rozdzielanie w rozdzielaczu);
- rozróżnia podstawowe metale od niemetalu;
- rozpoznaje podstawowe symbole pierwiastków chemicznych (H, C, O, Na, Cl, Fe).

Dostateczny Uczeń:

- opisuje stany skupienia materii na poziomie mikrostruktury (odległości między drobinami i ich ruch);
- wyjaśnia na czym polegają zjawiska dyfuzji, rozpuszczania i zmiany stanu skupienia na podstawie drobinowej teorii budowy materii;
- opisuje różnice pomiędzy mieszaninami jednorodnymi i niejednorodnymi, podając właściwe przykłady z życia codziennego;
- porównuje mieszaninę z pierwiastkiem i związkiem chemicznym;
- klasyfikuje podane pierwiastki na metale i niemetały na podstawie ich charakterystycznych właściwości fizycznych.

Dobry Uczeń:

- sporządza podane mieszaniny oraz dobiera odpowiednie i bezpieczne metody ich rozdzielania w warunkach laboratoryjnych;
- wyjaśnia, jakie konkretne różnice we właściwościach fizycznych składników umożliwiają ich rozdział (sączenie, krystalizacja, destylacja, rozdzielacz);
- sprawnie posługuje się symbolami pierwiastków chemicznych: H, C, N, O, Na, Mg, Al, Si, P, S, Cl, K, Ca, Fe, Cu, Zn, Br, Ag, I, Ba, Pb;
- wykorzystuje wzór na gęstość ($d = m/V$) do rozwiązywania prostych zadań rachunkowych w typowych układach jednostek.

Bardzo dobry Uczeń:

- projektuje i opisuje doświadczenia badające wybrane właściwości fizyczne (barwa, stan skupienia, gęstość, rozpuszczalność) i chemiczne substancji codziennego użytku;
- analizuje właściwości metali (np. przewodnictwo elektryczne,

- kowalność) i wiąże je z ich praktycznym zastosowaniem;
- uzasadnia dobór sekwencji metod rozdzielania w celu odzyskania wszystkich składników ze skomplikowanej mieszaniny trójskładnikowej;
- wykonuje wieloetapowe obliczenia z wykorzystaniem pojęć: masa, gęstość, objętość (w tym przeliczanie jednostek).

Celujący

Uczeń:

- samodzielnie planuje, przeprowadza i krytycznie ocenia eksperyment rozdzielania nietypowych mieszanin (np. emulsji, koloidów), wskazując potencjalne błędy;
- ocenia ekologiczne i techniczne aspekty wykorzystania metali i ich stopów, proponując alternatywne, przyjazne dla klimatu rozwiązania technologiczne.

Dział II: Wewnętrzna budowa materii

Dopuszczający

Uczeń:

- definiuje pierwiastek jako zbiór atomów o tej samej liczbie atomowej Z ;
- odczytuje z układu okresowego podstawowe informacje (symbol, nazwę, liczbę atomową Z , masę atomową);
- wskazuje położenie pierwiastka w układzie okresowym (numer grupy, numer okresu);
- rozróżnia pojęcia atomu, cząsteczki oraz jonu (kationu i anionu);
- wymienia podstawowe rodzaje wiązań chemicznych (kowalencyjne i jonowe).

Dostateczny

Uczeń:

- ustala liczbę protonów, neutronów i elektronów w atomie na podstawie liczby atomowej i masowej, stosując poprawny zapis nuklidu;
- interpretuje i odróżnia zapisy chemiczne o charakterze ilościowym i jakościowym, np. H_2 , $2H$, $2H_2$;
- opisuje różnice w budowie atomów izotopów wodoru (prot, deuter, tryt);
- wyjaśnia związek między podobieństwem właściwości pierwiastków w tej samej grupie a ich budową atomów (liczba elektronów walencyjnych).

Dobry

Uczeń:

- określa liczbę powłok elektronowych oraz liczbę elektronów walencyjnych dla pierwiastków grup 1–2 i 13–18 na podstawie położenia w układzie okresowym;
- stosuje pojęcie elektroujemności (i skali Paulinga) do określania

rodzaju wiązania (kwalencyjne spolaryzowane, kwalencyjne niespolaryzowane, jonowe);

- określa wartościowość (względem wodoru i maksymalną względem tlenu) dla pierwiastków grup 1, 2, 13–17 na podstawie układu okresowego;
- ustala wzór tlenku na podstawie nazwy oraz podaje jego nazwę systematyczną na podstawie wzoru sumarycznego.

Bardzo dobry

Uczeń:

- rysuje wzory strukturalne i zapisuje wzory sumaryczne cząsteczek o budowie kwalencyjnej: H_2 , Cl_2 , N_2 , CO_2 , H_2O , HCl , NH_3 , CH_4 ;
- wskazuje jony w związkach o budowie jonowej (np. $NaCl$, MgO , $NaOH$) i precyzyjnie opisuje mechanizm powstawania wiązania jonowego;
- porównuje i analizuje różnice we właściwościach związków kwalencyjnych i jonowych (przewodnictwo elektryczne, temperatury topnienia, rozpuszczalność).

Celujący

Uczeń:

- analizuje zależność między budową atomową (rodzaj wiązania, polarność cząsteczki) a makroskopowymi właściwościami substancji, rozwiązując zadania problemowe;
- wyszukuje i krytycznie ocenia informacje na temat zastosowań różnych izotopów w diagnostyce medycznej oraz przemyśle energetycznym.

Dział III: Reakcje chemiczne

Dopuszczający

Uczeń:

- definiuje zjawisko fizyczne oraz reakcję chemiczną, podając po jednym przykładzie z życia codziennego;
- wskazuje substraty i produkty w prostym równaniu reakcji chemicznej;
- definiuje pojęcia: reakcja egzotermiczna, reakcja endotermiczna oraz katalizator.

Dostateczny

Uczeń:

- wyjaśnia różnicę między reakcją chemiczną a zjawiskiem fizycznym;
- na podstawie obserwowanych efektów (wydzielenie gazu, zmiana barwy, efekt cieplny) klasyfikuje przemiany do reakcji chemicznych i zjawisk fizycznych;
- podaje przykłady reakcji egzo- i endotermicznych zachodzących w otoczeniu człowieka.

Dobry

Uczeń:

- zapisuje proste równania reakcji chemicznych (syntezy, analizy, wymiany) w formie cząsteczkowej;
- prawidłowo dobiera współczynniki stechiometryczne w równaniach reakcji, opierając się na prawie zachowania masy;
- opisuje funkcję katalizatora w reakcjach chemicznych, podając przykład jego zastosowania (np. rozkład H_2O_2 pod wpływem MnO_2).

Bardzo dobry

Uczeń:

- projektuje i przeprowadza doświadczenia ilustrujące zjawiska fizyczne i reakcje chemiczne (np. reakcje z wydzielaniem ciepła, zmianą barwy);
- zapisuje równania reakcji chemicznych w formie jonowej, zachowując bilans masy i ładunku;
- przeprowadza obliczenia stechiometryczne o średnim stopniu złożoności z wykorzystaniem prawa zachowania masy.

Celujący

Uczeń:

- samodzielnie projektuje doświadczenie wykazujące wpływ różnych czynników (temperatura, rozdrobnienie, stężenie, obecność katalizatora) na szybkość reakcji;
- rozwiązuje nietypowe, złożone zadania stechiometryczne i problemowe z wykorzystaniem prawa stałości składu i prawa zachowania masy.

Dział IV: Tlen, wodór i ich związki chemiczne. Powietrze

Dopuszczający

Uczeń:

- opisuje podstawowy skład i właściwości fizyczne powietrza;
- wymienia najważniejsze właściwości fizyczne tlenu i wodoru oraz ich zastosowania;
- wskazuje główne źródła zanieczyszczeń powietrza w swojej okolicy;
- definiuje pojęcie korozji i wskazuje skutki rdzewienia żelaza.

Dostateczny

Uczeń:

- opisuje właściwości fizyczne oraz zastosowania najważniejszych tlenków (tlenku wapnia, glinu, żelaza, węgla, krzemu, siarki);
- wyjaśnia przyczyny i skutki niszczenia warstwy ozonowej oraz sposoby zapobiegania powstawaniu dziury ozonowej;
- opisuje właściwości dwutlenku węgla (tlenku węgla(IV)) i jego funkcję w przyrodzie oraz skutki nadmiernego efektu cieplarnianego;
- opisuje właściwości fizyczne i zastosowania gazów szlachetnych.

Dobry

Uczeń:

- pisze cząsteczkowe równania reakcji otrzymywania tlenu, a także równania reakcji tlenu z wybranymi metalami i niemetalami;

- pisze cząsteczkowe równania reakcji otrzymywania wodoru oraz jego reakcji z niemetalami;
- pisze równania reakcji otrzymywania dwutlenku węgla (spalanie węgla, rozkład węglanów, reakcja CaCO_3 z kwasem solnym);
- wyjaśnia metody ochrony produktów stalowych i żelaznych przed korozją (powłoki ochronne, protektory).

Bardzo dobry

Uczeń:

- projektuje i przeprowadza doświadczenia: otrzymywanie tlenu, wodoru, tlenku węgla(IV) i badanie ich właściwości;
- projektuje i przeprowadza doświadczenie potwierdzające, że powietrze jest mieszaniną gazów;
- projektuje doświadczenie badające wpływ tlenu, wody i chlorku sodu na powstawanie rdzy oraz analizuje skuteczność metod antykorozyjnych;
- opracowuje i prezentuje logicznie ustrukturyzowane informacje o źródłach, skutkach i nowoczesnych technologiach ochrony powietrza.

Celujący

Uczeń:

- krytycznie analizuje konsekwencje spalania paliw kopalnych dla klimatu i środowiska naturalnego, posługując się danymi źródłowymi;
- opracowuje projekt badawczy dotyczący zanieczyszczeń powietrza (np. smogu) w regionie, proponując skuteczne rozwiązania systemowe i indywidualne.

Dział V: Woda i roztwory wodne

Dopuszczający

Uczeń:

- opisuje budowę cząsteczki wody, wskazując na polarny charakter wiązania O-H;
- podaje przykłady substancji rozpuszczających się i nierozpuszczających się w wodzie;
- definiuje pojęcia: rozpuszczalność, roztwór nasycony i nienasycony;
- rozróżnia roztwór właściwy, koloid i zawiesinę na podstawie wielkości cząstek.

Dostateczny

Uczeń:

- podaje przykłady roztworów właściwych, koloidów i zawiesin powszechnie występujących w gospodarstwie domowym;
- odczytuje rozpuszczalność danej substancji z tabeli rozpuszczalności lub z wykresu w podanej temperaturze;
- wyjaśnia wpływ temperatury, mieszania i stopnia rozdrobnienia na szybkość rozpuszczania ciał stałych w wodzie.

- Dobry** **Uczeń:**
- oblicza masę substancji, którą można rozpuścić w określonej ilości wody w podanej temperaturze na podstawie wykresu rozpuszczalności;
 - wykonuje proste obliczenia stężenia procentowego roztworu (C_p), masy substancji (m_s), rozpuszczalnika (m_{rozp}) i roztworu (m_r);
- Bardzo dobry** **Uczeń:**
- projektuje i przeprowadza doświadczenia badające wpływ czynników na szybkość rozpuszczania oraz rozpuszczalność ciał stałych w wodzie;
 - wykonuje złożone obliczenia stężeń procentowych roztworu z zastosowaniem pojęć gęstości roztworu, rozpuszczalności oraz przeliczaniem jednostek;
 - analizuje i porównuje skład mineralny wód z różnych ujęć (mineralna, źródłana, wodociągowa, destylowana) na podstawie analizy etykiet handlowych.
- Celujący** **Uczeń:**
- samodzielnie rozwiązuje nietypowe zadania rachunkowe dotyczące stężenia procentowego i rozpuszczalności (np. połączone z procesami krystalizacji);
 - opracowuje projekt badawczy analizujący twardość wody w swojej okolicy i proponuje optymalne metody jej zmiękczenia w gospodarstwie domowym.

S. Głowiński

Zasady oceniania na lekcjach chemii w klasie 7
w roku szkolnym 2026/2027

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - ✓ formy pisemne: prace klasowe, sprawdziany, kartkówki;
 - ✓ formy ustne: aktywność, odpowiedź ustna;
 - ✓ zeszyt przedmiotowy;
 - ✓ zeszyt ćwiczeń (biologia);
 - ✓ inne formy, np.: prezentacje, praca w grupach, projekt edukacyjny, udział w konkursach itp.
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje:
 - ✓ prace klasowe
 - ✓ sprawdziany
 - ✓ kartkówki

Prace klasowe, sprawdziany i kartkówki są przechowywane w szkole. Pozostałe ocenione prace oddawane są uczniowi.
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - ✓ terminowo przystąpił do wszystkich prac pisemnych w ciągu roku szkolnego;
 - ✓ uczeń podejmował próby poprawy ocen bieżących;
 - ✓ był zawsze przygotowany do zajęć (posiadał zeszyt przedmiotowy, podręcznik oraz niezbędne przybory szkolne);
 - ✓ systematycznie prowadził zeszyt przedmiotowy.

Sylwia Olas
Podpis nauczyciela

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z GEOGRAFII DLA KLASY VII

Dział IX. Środowisko przyrodnicze Polski na tle Europy

- Dopuszczający (2)**
- wskazuje na mapie fizycznej i administracyjnej Polski jej granice (w tym morskie wód wewnętrznych), województwa, stolice województw i stolicę kraju;
 - wskazuje skrajne punkty Polski i Europy na mapie;
 - wymienia główne czynniki kształtujące klimat Polski;
 - rozpoznaje podstawowe typy lasów i gleb w Polsce na ilustracjach;
 - odczytuje podstawowe zjawiska z mapy synoptycznej (np. zachmurzenie, temperatura);
 - wskazuje na mapie polskie parki narodowe, rzekę Wisłę, rzekę Odrę oraz Morze Bałtyckie.
- Dostateczny (3)**
- określa położenie fizycznogeograficzne i polityczne Polski na tle Europy;
 - odczytuje szerokość i długość geograficzną skrajnych punktów Polski i Europy;
 - opisuje wpływ ruchów górotwórczych (orogenezy) i zlodowaceń na ukształtowanie powierzchni Polski;
 - charakteryzuje cechy przejściowości klimatu Polski oraz długość okresu wegetacyjnego;
 - opisuje przyrodnicze cechy Morza Bałtyckiego oraz wymienia główne rzeki w systemach rzecznych Wisły i Odry;
 - opisuje cechy i rozmieszczenie głównych typów gleb i surowców mineralnych w Polsce.
- Dobry (4)**
- wykazuje konsekwencje rozciągłości południkowej i równoleżnikowej Polski i Europy;
 - identyfikuje formy rzeźby polodowcowej na mapach topograficznych i turystycznych;
 - wyjaśnia wpływ zmienności pogody w klimacie umiarkowanym przejściowym na rolnictwo, transport i turystykę;
 - ocenia przydatność rolniczą gleb w Polsce na podstawie ich rozmieszczenia;
 - wyjaśnia przyczyny degradacji wód Morza Bałtyckiego;
 - charakteryzuje znaczenie gospodarcze głównych surowców mineralnych Polski.
- Bardzo dobry (5)**
- analizuje i uzasadnia związek między zlodowaceniami a powstawaniem konkretnych krain geograficznych (np. pojezierzy, pradolin);
 - analizuje zróżnicowanie klimatogramów ze stacji meteorologicznych w Polsce i wyciąga wnioski dotyczące klimatu lokalnego;
 - wyszukuje i interpretuje informacje z zakresu prognozowania pogody i zmian klimatu w Polsce;

- analizuje współzależności w systemie rzeczonym Wisły i Odry, charakteryzując ich walory przyrodnicze;
- uzasadnia potrzebę i metody ochrony walorów dziedzictwa przyrodniczego Polski (rezerваты, parki krajobrazowe, pomniki przyrody).

- Celujący (6)**
- opracowuje samodzielnie mapę synoptyczną z autorską prognozą pogody dla wybranego regionu Polski, opierając się na danych cyfrowych;
 - analizuje i ocenia stan ekologiczny Morza Bałtyckiego, proponując konkretne działania zapobiegające degradacji wód w skali międzynarodowej;
 - tworzy naukową rozprawę lub multimedialne studium porównawcze na temat wpływu globalnego ocieplenia na skrócenie zimy i zmiany w rolnictwie Polski.

Dział X. Społeczeństwo i gospodarka Polski na tle Europy

- Dopuszczający (2)**
- odczytuje gęstość zaludnienia i poziom urbanizacji z map tematycznych;
 - wskazuje na mapie największe miasta w Polsce;
 - wymienia główne sektory gospodarki i podaje przykłady usług w Polsce;
 - rozpoznaje na mapie rozmieszczenie głównych upraw rolniczych;
 - wymienia przykłady polskich przedsiębiorstw działających za granicą oraz znane atrakcje turystyczne wpisane na listę UNESCO.
- Dostateczny (3)**
- opisuje zmiany liczby ludności Polski po 1945 roku na podstawie prostych danych statystycznych;
 - odczytuje informacje z piramidy wieku i płci ludności Polski;
 - opisuje przyczyny i skutki emigracji Polaków;
 - opisuje zróżnicowanie narodowościowe, etniczne i wyznaniowe ludności Polski;
 - charakteryzuje warunki przyrodnicze i pozaprzyrodnicze rozwoju rolnictwa w Polsce;
 - opisuje najważniejsze obiekty z Listy Światowego Dziedzictwa UNESCO w Polsce.
- Dobry (4)**
- wyjaśnia zróżnicowanie gęstości zaludnienia w Polsce na podstawie czynników historycznych i środowiskowych;
 - porównuje przyrost naturalny i rzeczywisty w Polsce z wybranymi krajami Europy;
 - wykazuje rolę i znaczenie poszczególnych sektorów gospodarki w rozwoju kraju;
 - wyjaśnia przyczyny i kierunki zmian w strukturze polskiego przemysłu po 1989 roku;

- charakteryzuje przestrzenne zróżnicowanie głównych upraw i chowu zwierząt w Polsce;
- wykazuje znaczenie usług dla nowoczesnego społeczeństwa i gospodarki.

**Bardzo dobry
(5)**

- analizuje strukturę wiekową ludności Polski na podstawie piramidy wieku i płci, prognozując skutki starzenia się społeczeństwa;
- analizuje poziom urbanizacji i identyfikuje przyczyny oraz fazy rozwoju największych polskich aglomeracji;
- analizuje poziom rozwoju rolnictwa w Polsce na tle średnich europejskich, wyciągając wnioski dotyczące jego wydajności;
- ocenia atrakcyjność turystyczną poszczególnych regionów Polski na podstawie bazy noclegowej, infrastruktury i walorów kulturowych;
- argumentuje i prezentuje osiągnięcia Polaków w dziedzinie gospodarki, technologii i nauki na arenie międzynarodowej.

Celujący (6)

- opracowuje profesjonalną strategię rozwoju gospodarczego wybranego sektora usług w Polsce, uwzględniając trendy globalne i cyfryzację;
- tworzy kompletny projekt demograficzny analizujący strukturę społeczeństwa Polski do roku 2050 i proponuje rozwiązania dla samorządów;
- przeprowadza debatę klasową lub symulację ekonomiczną dotyczącą transformacji energetycznej Polski w kontekście unijnej polityki klimatycznej.

Dział XI. Relacje między elementami środowiska geograficznego na przykładzie wybranych obszarów Polski

Dopuszczający (2)

- wymienia podstawowe metody ochrony przeciwpowodziowej w Polsce;
- wskazuje na mapie regiony produkcji energii odnawialnej (np. wiatrowej na Pomorzu);
- rozpoznaje pojęcia: strefa podmiejska, migracja ludności, transport morski;
- wskazuje na mapie Trójmiasto oraz konurbację katowicką;
- podaje przykłady atrakcji turystycznych Pobrzeża Bałtyku i Małopolski.

Dostateczny (3)

- opisuje przyczyny i skutki powodzi na wybranych przykładach w Polsce (np. Dolny Śląsk, Małopolska);
- opisuje warunki przyrodnicze i pozaprzyrodnicze sprzyjające produkcji energii ze źródeł odnawialnych i nieodnawialnych;
- opisuje zmiany w zagospodarowaniu stref podmiejskich pod wpływem rozwoju dużych miast;
- opisuje wpływ procesów migracyjnych na zaludnienie obszarów wiejskich w wybranych województwach (np. zachodniopomorskim, podlaskim);

- opisuje znaczenie transportu morskiego dla lokalizacji przemysłu w Trójmieście.

Dobry (4)

- wyjaśnia wpływ zabudowy obszarów zalewowych i tworzenia sztucznych zbiorników na zagrożenie powodziowe;
- porównuje bilans energetyczny i strukturę produkcji energii w województwach pomorskim i łódzkim;
- identyfikuje związki między rozwojem dużych miast a przekształceniami stref podmiejskich (np. Warszawa, Kraków);
- wyjaśnia mechanizmy starzenia się społeczności wiejskich na skutek migracji młodego pokolenia;
- wykazuje wpływ przemian gospodarczych po 1989 r. na strukturę zatrudnienia na Śląsku i w Łodzi;
- wykazuje związki między walorami przyrodniczymi Bałtyku i kulturowymi Małopolski a rozwojem turystyki.

Bardzo dobry (5)

- analizuje skuteczność metod ochrony przeciwpowodziowej i ocenia stopień ryzyka inwestycyjnego w dolinach rzecznych;
- analizuje i ocenia środowiskowe i ekonomiczne skutki produkcji energii z różnych źródeł w województwach łódzkim i pomorskim;
- analizuje związki przyczynowo-skutkowe suburbanizacji (styl zabudowy, użytkowanie terenu, struktura społeczna);
- analizuje i ocenia procesy depopulacji obszarów wiejskich oraz proponuje kierunki rewitalizacji demograficznej;
- analizuje związki między rozwojem portów morskich a lokalizacją nowoczesnych inwestycji przemysłowo-usługowych w Trójmieście;
- ocenia wpływ masowej turystyki na degradację środowiska przyrodniczego Wybrzeża i dziedzictwa kulturowego Małopolski.

Celujący (6)

- projektuje kompleksowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fikcyjnej gminy podmiejskiej, rozwiązujący konflikty na linii człowiek-przyroda;
- opracowuje innowacyjny projekt lokalnej transformacji energetycznej opartej w 100% na źródłach odnawialnych dostosowanych do uwarunkowań regionu;
- przygotowuje autorski program przeciwdziałania depopulacji i aktywizacji gospodarczej wyludniającej się gminy wiejskiej na Podlasiu.

Dział XII. Własny region

- Dopuszczający (2)**
- wskazuje na mapie Polski granice i położenie swojego regionu geograficznego;
 - wymienia dominujące cechy środowiska przyrodniczego swojego regionu;
 - wymienia główne gałęzie gospodarki we własnym regionie;
 - podaje 2-3 przykłady walorów turystycznych własnego regionu.
- Dostateczny (3)**
- opisuje cechy ukształtowania terenu, klimatu i wód własnego regionu na podstawie map tematycznych;
 - opisuje strukturę zatrudnienia i główne zakłady przemysłowe/usługowe we własnym regionie;
 - przedstawia przyrodnicze i kulturowe walory regionu w formie prostej notatki lub prezentacji;
 - odczytuje dane statystyczne dotyczące gospodarki i ludności swojego regionu.
- Dobry (4)**
- wyjaśnia zależności między budową geologiczną a rzeźbą terenu we własnym regionie;
 - wykazuje wpływ warunków przyrodniczych regionu na kierunki rozwoju lokalnego rolnictwa i przemysłu;
 - projektuje trasę wycieczki krajoznawczej po własnym regionie, korzystając ze źródeł kartograficznych i krajoznawczych;
 - czyta ze zrozumieniem mapy tematyczne i plany miast swojego regionu.
- Bardzo dobry (5)**
- analizuje i ocenia stan środowiska przyrodniczego własnego regionu na podstawie bezpośrednich obserwacji i danych monitoringowych;
 - analizuje zróżnicowanie gospodarcze wewnątrz regionu, wskazując obszary dynamicznego rozwoju i stagnacji;
 - uzasadnia walory turystyczne regionu i ocenia stopień ich wykorzystania gospodarczego;
 - wykazuje współzależności między elementami środowiska geograficznego na podstawie własnych obserwacji terenowych.
- Celujący (6)**
- opracowuje i prezentuje oryginalny, wielomedialny przewodnik turystyczny (film, strona WWW, interaktywna mapa) po własnym regionie;
 - projektuje, koordynuje i przeprowadza badanie terenowe analizujące wpływ lokalnego przemysłu/turystyki na środowisko przyrodnicze;
 - opracowuje merytoryczną strategię promocji turystycznej lub gospodarczej własnego regionu na forum klasy (np. przed rodzicami).

Dział XIII. „Mała ojczyzna”

- Dopuszczający (2)**
- wskazuje i określa granice obszaru utożsamianego z własną „małą ojczyzną” (gmina, miasto, dzielnica, osiedle);
 - wymienia najważniejsze i najbardziej atrakcyjne obiekty w swojej miejscowości;
 - rozpoznaje w terenie najważniejsze urzędy, instytucje i obiekty użyteczności publicznej;
 - uczestniczy w prostych pracach porządkowych lub ekologicznych w szkole.
- Dostateczny (3)**
- opisuje i charakteryzuje walory przyrodnicze i kulturowe swojej „małej ojczyzny”;
 - przedstawia atrakcyjność „małej ojczyzny” jako miejsca zamieszkania i nauki w formie plakatu lub ulotki;
 - opisuje najważniejsze tradycje i dziedzictwo kulturowe lokalnej społeczności;
 - przeprowadza proste obserwacje zagospodarowania terenu wokół szkoły.
- Dobry (4)**
- wyjaśnia, jakie czynniki decydują o atrakcyjności „małej ojczyzny” jako miejsca osadnictwa i działalności gospodarczej;
 - projektuje mapę lub plan swojej „małej ojczyzny” z zaznaczeniem najważniejszych obiektów rekreacyjnych i kulturowych;
 - identyfikuje lokalne problemy ekologiczne i społeczne na podstawie obserwacji i wywiadów;
 - wykazuje poczucie tożsamości regionalnej i dumy z lokalnego dziedzictwa.
- Bardzo dobry (5)**
- analizuje stopień estetyki i ładu przestrzennego w najbliższym otoczeniu szkoły i miejscowości podczas zajęć terenowych;
 - ocenia wpływ lokalnej działalności gospodarczej na stan środowiska przyrodniczego „małej ojczyzny”;
 - projektuje na podstawie własnych obserwacji i badań konkretne działania służące poprawie warunków życia lokalnej społeczności;
 - argumentuje potrzebę ochrony lokalnych zabytków i unikalnych form przyrody w gminie.
- Celujący (6)**
- opracowuje kompletny projekt obywatelski (np. wniosek do budżetu obywatelskiego) dotyczący rewitalizacji lub ochrony wybranego obszaru „małej ojczyzny”;
 - organizuje publiczną prezentację, wystawę fotograficzną lub debatę na forum szkoły dedykowaną tożsamości i przyszłości lokalnej społeczności;
 - projektuje i wdraża w środowisku szkolnym cykliczne działania proekologiczne i społeczne realnie wpływające na otoczenie.

S. Płóć

Zasady oceniania na lekcjach geografii w klasie 7
w roku szkolnym 2026/2027

1. Wymagania edukacyjne, wynikające z realizowanego w szkole programu, zostały opracowane na poszczególne oceny i znajdują się do wglądu w sekretariacie szkoły.
2. Osiągnięcia i postępy edukacyjne uczniów będą sprawdzane w następujący sposób:
 - ✓ formy pisemne: prace klasowe, sprawdziany, kartkówki;
 - ✓ formy ustne: aktywność, odpowiedź ustna;
 - ✓ zeszyt przedmiotowy;
 - ✓ inne formy, np.: prezentacje, praca w grupach, projekt edukacyjny, udział w konkursach itp.
3. Dokumentacja, o której mowa w § 38 *Statutu szkoły*, obejmuje:
 - ✓ prace klasowe
 - ✓ sprawdziany
 - ✓ kartkówki

Prace klasowe, sprawdziany i kartkówki są przechowywane w szkole. Pozostałe ocenione prace oddawane są uczniowi.
4. Uczeń może otrzymać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną na podstawie umowy z nauczycielem, jeśli w trakcie roku szkolnego spełnił następujące warunki:
 - ✓ terminowo przystąpił do wszystkich prac pisemnych w ciągu roku szkolnego;
 - ✓ uczeń podejmował próby poprawy ocen bieżących;
 - ✓ był zawsze przygotowany do zajęć (posiadał zeszyt przedmiotowy, podręcznik oraz niezbędne przybory szkolne);
 - ✓ systematycznie prowadził zeszyt przedmiotowy.

Sylwia Olsz
Podpis nauczyciela